

ROČENKA

2017/2018

**VOJENSKÁ STŘEDNÍ ŠKOLA
A VYŠŠÍ ODBORNÁ ŠKOLA
MINISTERSTVA OBRANY
V MORAVSKÉ TŘEBOVÉ**

OBSAH

Slovo velitele	2
Škola, kde každý je někdo	3
Historie školy.....	4
Velitelský a učitelský sbor.....	6
Průběh školního roku	9
Četa C4A	23
Četa C4B	34
Četa C4C	46
Četa E4A	57
Četa T3A	69
Četa T3B	71
Seznamy tříd.....	73

Slovo velitele

Vážení absolventi,

za čtyři roky vašeho studia jsme si společně prošli kus cesty. Rozhodně to nebylo jednoduché, ale všichni jsme to nakonec více či méně úspěšně zvládli. Bez ohledu na to, kam budete směřovat dál, poneseťe stále s sebou jméno naší školy. Věřím, že svými výsledky přispějete k její dobré pověsti. Končí pro vás významná etapa života, v průběhu které si většina udělala jasno, co chce ve svém životě dělat. Zvolili jste si nelehkou cestu a budou na Vás kladeny vysoké nároky.

Byli jste poslední ročník oboru Technického lycea, který zdárně navázal na tradice a zvyklosti studia. V nich bude pokračovat obor Vojenské lyceum, více se však zaměří na výcvik a získávání vojenských dovedností, aby se přizpůsobil požadavkům AČR a vzrůstajícímu zájmu o absolventy školy. I obor Elektrotechnika se neustále vyvíjí a přizpůsobuje. Pojetí vzdělávacího procesu bylo zaměřeno nejen na osvojování teoretických poznatků, ale i na rozvíjení technicko-logického myšlení, vytváření dovednosti analyzovat a řešit problémy, aplikovat získané vědomosti, samostatně studovat a uplatňovat poznatky v praxi.

Neustále proto pracujeme na zlepšování technického zázemí školy. Pro obor Elektrotechnika musíme postavit elektrodílny a zázemí pro praktickou i odbornou praxi u nás na škole. Pro zvýšení fyzické zdatnosti, obratnosti a vytrvalosti vybudujeme Dráhu NATO, která bude sloužit nejen pro potřeby školy.

Záleží nám i na podmínkách v době mimo výuku, a tak probíhá zateplení, výměna oken a dveří

v domově mládeže. Chceme dokončit úpravu společenského sálu Na Písku a pustit se konečně do rekonstrukce kinosálu.

Za každodenní práci, která byla v uplynulém školním roce vykonána, je třeba poděkovat i všem pracovníkům školy včetně nepedagogického personálu, studentům i zařízením zabezpečujícím chod života ve škole, jako jsou Armádní Servisní, příspěvková organizace, Vojenská lázeňská a rekreační zařízení, Vojenské lesy a statky ČR aj.

Ted' si myslíte, že vše už umíte a znáte a je vám všechno jasné. Praxe však ukáže, že tomu tak není. Čeká vás další vzdělávání v oblasti odborné přípravy a budete muset prokázat morální a mravní kvality, které jsou nezbytným předpokladem k tomu, abyste se stali respektovanými příslušníky praporčického nebo důstojnického sboru ozbrojených sil České republiky.

A mé přání závěrem – jestli se ani v budoucnu nebudete stydět prohlásit „Jsem absolventem Vojenské střední školy v Moravské Třebové“, bude to znamenat, že jsme na správné cestě a naše práce má smysl.

Všem přeji pevné zdraví a hodně úspěchů do dalších let.

velitel školy

plk. gšt. Ing. Zdeněk MACHÁČEK

„Škola, kde každý je někdo!“

Primárním úkolem školy je vzdělávání. Jeho nedílnou součástí je také branná, vlastenecká, společenská a občanská výchova mladých lidí. Škola se proto podílí na tematicky zaměřených akcích Armády ČR a v rámci regionu spolupracuje s řadou civilních subjektů.

Žáci každoročně reprezentují školu na veřejnosti při různých společensko-kulturních akcích, které pořádá Armáda České republiky, jako jsou například Dny sil podpory Armády ČR – Darkovičky, Dny pozemního vojska Armády ČR – Bahna, Dny NATO – Dny Vzdušných sil Armády ČR, Rožnovská valaška nebo Mezinárodní vojenská pouť v Lurdech.

Samozřejmostí je účast studentů na vzpomínkových pietních aktech pořádaných Ministerstvem obrany a Československou obcí legionářskou k připomenutí účasti československých vojáků v bojích první a druhé světové války. Nezapomínáme ani na významná výročí, jako jsou Den vzniku samostatného československého státu a Den válečných veteránů.

Žáci školy pomáhají organizovat branné dny pro základní školy regionu. Spolupracují také při pořádání akcí pro Oblastní charitu Moravská Třebová a vzdělávací instituce v Moravské Třebové a okolí. Tradiční je i spolupráce školy s dětskými a zájmovými organizacemi.

Kromě sportovních soutěží pořádaných v resortu Ministerstva obrany se studenti pravidelně účastní krajských přeborů a regionálních sportovních akcí v plavání, basketbalu, florbalu, futsalu, přespolním běhu a dalších sportech.

Historie školy

Již v roce 1922 byla v objektu utečeneckého tábora z let první světové války otevřena první česká menšinová škola v Moravské Třebové (jako součást ruského reálného gymnázia).

Vojenské využití současného areálu Vojenské střední školy a Vyšší odborné školy Ministerstva obrany v Moravské Třebové lze datovat od roku 1934, kdy požádalo okresní hejtmanství o umístění čs. vojenské jednotky ve městě. Od 1. 9. 1935 v objektu působilo **Státní vojenské reformní reálné gymnázium (SVRRG)**, v té době byl objekt dobudován péčí vojenské správy. Za tři roky předválečné existence navštěvovalo školu přes 700 studentů, z nichž řada se zapojila do protifašistického odboje doma i v zahraničí. SVRRG bylo výběrovou střední školou, která měla poskytnout žákům předběžné všeobecné vzdělání, jež by jim umožnilo studium na vysoké škole technické všech oborů nebo na univerzitě (vyjma oboru historie, klasické filologie a teologie, kde bylo třeba vykonat dodatečnou zkoušku z jazyka řeckého nebo latinského) a dalo jim zároveň určitou průpravu branné výchovy před vstupem do škol pro důstojníky v záloze (všech zbraní).

V letech 1939–1945 byl areál využíván jako zajatecký tábor francouzských, britských a jugoslávských důstojníků (Offlag VII/F). Za uvedenou dobu jím prošlo přes 4 500 příslušníků výše uvedených armád.

Od roku 1945 do roku 1947 bylo v objektu umístěno velení 1. tankového sboru. Od r. 1947 do roku 1949 11. tanková brigáda. Od podzimu 1949 zde začala působit **Vojenská škola Jana Žižky (VŠJŽ)**, která byla v roce 1969 přejmenována na **Vojenské gymnázium Jana Žižky (VGJŽ)**, které v areálu působilo do 30. 9. 1996.

V souvislosti s celkovou reorganizací Armády ČR byla v roce 1996 v Moravské Třebové zřízena **Střední technická škola Ministerstva obrany**. Jejím posláním se stala výchova všestranně připravených profesionálů v duchu nejlepších demokratických tradic našeho národa. Škola spolupracuje s řadou organizací. Na prvním místě je to Československá obec legionářská, která nad ní převzala patronát. Od října 1997 nese škola čestný název **Škola Čs. obce legionářské** a jako výraz ocenění spolupráce při výchově mladé generace jí byl předán legionářský prapor.

Se zápisem Střední technické školy Ministerstva obrany v Moravské Třebové do rejstříku škol a na základě rozhodnutí Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy o udělení akreditace vzdělávacího programu pro Vyšší odbornou školu Ministerstva obrany v Moravské Třebové byl dnem 1. června 2006 upraven název Střední technické školy Ministerstva obrany v Moravské Třebové na **Vojenská střední škola a Vyšší odborná škola Ministerstva obrany v Moravské Třebové**.

Dne 7. října 2014 schválil ředitel Vojenského historického ústavu úpravu znaku Vojenské střední školy a Vyšší odborné školy Ministerstva obrany. Její znak tvarově vychází ze znaku Státního vojenského reformního reálného gymnázia, který byl zaveden v roce 1935. Znak je tvořen štítkem s dominujícími lipovými listy a gotickým mečem položeným na červenobílém poli. Ornamenty lipových listů jsou odděleny modrou barvou tak, aby celkové barevné vyznění tvořilo trikoloru.

VELITELSKÝ A UČITELSKÝ SBOR

Velení školy

Náčelník štábu podplukovník Ing. Viliam BEKE, velitel školy plukovník Generálního štábu Ing. Zdeněk MACHÁČEK, zástupce velitele podplukovník Ing. Josef HLOUPÝ

Oddělení vzdělávání

Psycholožka Mgr. Hana VAŇKOVÁ, pracovník štábu praporčík Zdeněk BAŽANT, organizační pracovnice Vladislava KNÁPKOVÁ, organizační pracovník Ing. Josef LORENZ, vedoucí starší důstojník-specialista podplukovník Ing. Břetislav ŠTĚPÁNEK, Ph. D., zástupce vedoucího staršího důstojníka-specialisty Mgr. Josef KUČERA

Učební skupina přírodovědná

RNDr. Hana NEČASOVÁ, Miroslava HERELOVÁ, RNDr. Zuzana MACHÁČKOVÁ, RNDr. Irena ŠAFÁŘOVÁ, Mgr. Ivana JÍLKOVÁ, vedoucí skupiny RNDr. Iveta WILNEROVÁ, Ing. Daniel TOMČALA

Učební skupina jazyková a humanitní

1. řada: vedoucí skupiny Bc. Ondřej KOMŮRKA, Mgr. Klára MOTLOVÁ, Carmen Gabriela BÁRTOVÁ, Mgr. Olga JURÁNKOVÁ, Mgr. Libuše KORÍNKOVÁ, PaedDr. Jana JAKUBCOVÁ
2. řada: Mgr. Andrea MARTINKOVÁ, Mgr. Hana OYELAKIN-FERLÍKOVÁ, Mgr. Barbora VACKOVÁ, Mgr. Gabriela OŠKEROVÁ, Mgr. Hana ELLNEROVÁ, Elena MAZUROVÁ ZEMÁNKOVÁ, Mgr. Věra PACLÍKOVÁ, Mgr. Josef KUČERA

Učební skupina základních odborných předmětů

1. řada: Ing. Bc. Miloslav ŠPLÍCHAL, Mgr. Radek KONEČNÝ, Ing. František FELKL, vedoucí skupiny RNDr. Dagmar ŠTĚPÁNKOVÁ, Ing. Otto VAIS
2. řada: Ing. Petr CHARVÁT, Bc. Robert NEORAL, kapitán Ing. Petr HENDRYCH, kapitán Ing. et Ing. Ondřej KROPÁČEK, Mgr. Richard CVRKAL, Ing. Igor FABIAN

Učební skupina managementu a tělovýchovy

1. řada: vedoucí skupiny major Mgr. Ing. Petr TATALÁK, kapitán Mgr. Petr SMUTEK, Mgr. Bedřiška SCHNEIDEROVÁ, Ladislav DOSTÁL
2. řada: Ivan MAREČEK, Ing. Milan MIŠÁK, správce Petr PLISKA

Velitelé 1. školní roty

Nadporučík Bc. Marek POSPÍŠIL, kapitán Mgr. Karel BURIAN, velitel roty major Ing. Antonín MEDŘÍK, nadporučice Mgr. Martina Sofie HALÍKOVÁ, nadporučík Mgr. Pavel POLÁŠEK

Velitelé 2. školní roty

Nadporučík Bc. Vojtěch BYRTUS, kapitán Ing. Pavel RAJJ, nadporučík Bc. Richard PASÍRBEK, nadporučík Bc. Roman BRABEC, nadporučík Bc. René HARTIG, výkonný praporčík rotmistr Lukáš DOSTÁL, nadporučík Bc. Miroslav KLOS

PRŮBĚH ŠKOLNÍHO ROKU

4. září – začínáme

Jako na všech školách i u nás začal nový školní rok. Žáci čtvrtých ročníků odjeli v neděli 3. září 2017 na odbornou praxi u Velitelství výcviku – Vojenské akademie Vyškov, kde strávili celý týden. Žáci druhého a třetího ročníku přijeli tradičně již v neděli večer, aby zahájili nový školní rok ranním budíčkem.

V pondělí ráno se před bránu školy v hloučkách trousili žáci prvního ročníku, většinou společně s rodiči, protože je čekala seznamovací schůzka. Nejprve společná část v sále Na Písku a pak už s jednotlivými třídními učiteli a veliteli čet. Velitel školy rodičům mimo jiné řekl: „Byl bych rád, aby vaši synové a dcery zůstali ve škole co nejdéle, ideálně až do úspěšného ukončení studia maturitou. Říkám to po zkušenostech z minulých let, kdy někteří odcházejí po dvou dnech nebo se nevrátí po prvním víkendu. Podpořte je, ať vydrží. Je to náročné.“

Pravdivost slov velitele žáci poznali již během prvního dne. Pro všech 128 nováčků to znamenalo nejdříve projít bránou školy, v domově mládeže odevzdat vyplněné formuláře, vyzvednout výstrojní materiál a jít se ubytovat. Nemohli vynechat ani všemi oblíbenou návštěvu holiče a ošetrovny i výdej dalšího materiálu. Poté je čekal náročný adaptační proces.

Stmelování na Vysočině

Turistická základna SVČ Tramtáryje ze Svitav „stmelovala“ na dvoudenních pobytech čtyři prváky v rámci adaptačního procesu. Skupiny žáků, velitelé čet a třídní učitelé tak měli možnost si neformálně vytvořit sociální vazby i na základě emocí, a proměnit se tak v třídní kolektivy. V programu nechyběly seznamovací, taktické, ale především týmové hry. Podzimní počasí vystupňovalo náročnost celé akce.

Akci pozitivně hodnotili třídní učitelé, kteří měli možnost rozvinout vzájemnou spolupráci třídní učitel – velitel čety a zároveň poznat své žáky i mimo školní lavice. Určitě pomůže kolektivu, když zažije společně nestandardní situace. Všichni se shodli na tom, že dva dny jsou málo.

Poděkování patří chlapům z Tramtáryje za přípravu a organizaci celé akce.

Dny NATO

Dny NATO a Dny Vzdušných sil AČR, jež jsou největší bezpečnostní přehlídkou v Evropě, probíhaly ve dnech 16. – 17. září 2017. Naše škola byla opět velmi početně zastoupena. Žáci byli nepřehlédnutelní ve svých žlutých vestách příslušníků pořadatelské služby. Další pak zabezpečili činnost v propagačním stanu školy a ASC Dukla Praha.

Kvůli nepřízní počasí bylo plnění úkolů na akci pro všechny náročnější, ale podle reakcí si to všichni užili a své úkoly zvládli. Těší nás, že na práci žáků byla slyšet jen slova chvály.

Náčelník štábu školy se v rámci akce osobně setkal s velvyslancem Maďarska dr. Miklósem Borosem a přidělcem obrany plukovníkem Zsoltem Annusem. Byli informováni o navázané spolupráci naší školy s Vojenskou střední školou v Debrecínu a nadcházející cestě 20 žáků naší školy do této partnerské školy.

Slíb žáků 1. ročníku

V Moravské Třebové se již k tradičním akcím zařadil i slavnostní slib žáků 1. ročníku, který probíhá na náměstí T. G. Masaryka. V letošním školním roce se dnem D stal pátek 22. září, kdy 124 žáků prvních ročníků jednohlasně proneslo „Tak slibujeme“.

Celý den se nesl ve slavnostní náladě. Do školy se sjeli rodiče, příbuzní a kamarádi, kteří chtějí být při tomto významném kroku v životě žáka vojenské školy. Výjimečnost podtrhla i přítomnost významných hostů.

Tentokrát to byl generálporučík Miroslav Žižka – absolvent naší školy, ředitel odboru vzdělávací politiky Václav Krška, generálmajor Jaromír Šebesta, armádní generál v záloze Jiří Šedivý – také absolvent vojenské školy, starosta města Miloš Izák a další významní zástupci útvarů a zařízení AČR. Důležitá byla i účast členů Československé obce legionářské a válečných veteránů.

V devět hodin začal pietní akt u památníku v areálu školy. Po jeho skončení se celý průvod přesunul od areálu školy do přilehlé Bránské ulice. S úderem desáté na radničních hodinách začínal samotný slavnostní slib. Jednotlivé čety v čele s bojovým praporem napochodovaly na náměstí. Armádní generál v záloze Jiří Šedivý řekl: „Každý si volí svoji cestu. I já stál na stejném místě jako vy a měl vše před sebou.“

Velitel školy zdůraznil vážnost slibu: „Jak již bývá tradicí, při příležitosti provedení slavnostního slibu schází se zde tři generace vojáků, občanů a studentů.“ Následovalo to, na co všichni čekali – složení slibu, který žákyně Kristina Vaňková přečetla. Pak všichni sborově pronesli: „Tak slibujeme.“ Zazněla státní hymna a slavnostní pochod s přeletem bojového vrtulníku celou událost zakončil. Tento den byl jen první zdolanou překážkou v cestě za úspěšným ukončením studia žáků 1. ročníku.

Týden v Debrecínu

Ve dnech 25. – 29. září 2017 se 24 žáků a čtyři vojáci z Vojenské střední školy Ministerstva obrany v Moravské Třebové zúčastnilo výměnného pobytu na Vojenské střední škole Károlye Kratochvíla v maďarském Debrecínu. Na cestu se vydali již po páté hodině ranní, aby zvládli pondělní program, který byl připraven v Budapešti. Navštívili Budínský hrad, kde měli možnost vidět střídání stráží, budovu parlamentu s průvodcem v angličtině včetně expozice uherských klenotů. Vrcholem dne bylo přijetí na Ministerstvu obrany, kde je osobně pozdravil plukovník Papp, ředitel odboru koordinace společenských vztahů, který několikrát zdůraznil, jak ho těší mezinárodní spolupráce vojenských škol. Po přesunu do Debrecínu byli žáci rozděleni

na pokoje k místním studentům. Během následujících dní byl připraven bohatý program, který zahrnoval jak účast na životě školy, tak i doprovodný program. Díky tomu žáci navštívili několik muzeí, byli přijati paní místostarostkou na radnici v Debrecínu a prohlédli si místní univerzitu a centrum města. Ve škole se jim věnovali na sto procent, takže společných aktivit bylo mnoho: od prohlídky celého areálu školy, přes společné sportovní aktivity, soutěž ve střelbě ze vzduchové pušky, až po aktivity spojené s běžným chodem školy.

Za zmínku stojí návštěva 5. brigády Štěpána Bočkaje, kde byli přijati zástupcem velitele brigády, a beseda s velitelem 25. průzkumného praporu se statickou ukázkou techniky a výbroje, kterou tato brigáda maďarské armády používá. Nezapomenutelný zážitek byla také návštěva místního vojenského hřbitova, kde bylo pochováno i mnoho českých vojáků, kteří padli v 1. světové válce. Přítomní zde vykonali krátký pietní akt a za pomoci maďarských přátel zrenovovali hroby a náhrobky padlých. Poslední den byla slavnostně stažena naše státní vlajka, která byla první den vztyčena. S potleskem jsme se rozloučili s vedením a žáky školy.

Náčelník štábu zhodnotil celý týden: „Žákům pomohl ke zdokonalení jejich jazykových znalostí v anglickém jazyce. Pro školu je výrazný dopad v prohloubení spolupráce obou škol a velmi mě těší, že budeme pokračovat na jaře roku 2018, kdy přijedou studenti a vojáci z Debrecínu do Moravské Třebové.“

Žák Mikule si velmi pochvaloval přístup studentů debrecínské školy: „Ve čtvrtek večer jsme vyrazili do města, tentokrát s našimi maďarskými přáteli. Prezentace města jejich očima byla k nezaplacení. Závěrem bych chtěl říct, že celá exkurze se nesla v přátelském a pohodovém duchu a všichni jsme si ji moc užili.“

Otevřeno, vstupte

První Den otevřených dveří ve školním roce 2017/2018 se uskutečnil v pátek 20. října. Jeho bilance byla 470 návštěvníků, kteří se přišli seznámit s tím, co škola nabízí. Někdo přišel jen ze zvědavosti, ale většinou se jednalo o zájemce o studium s doprovodem.

Jako již tradičně byla připravena prezentace v sále Na Písku a poté následovala prohlídka školy v doprovodu žáků třetího ročníku. Celá návštěva zabrala zhruba dvě hodiny času, ale k vidění bylo opravdu vše, co škola nabízí. Od učeben jak klasických, tak odborných, přes tělocvičny, sportoviště, prostory pro volnočasové aktivity,

až po stravovací a ubytovací prostory. Nesmíme zapomenout ani na nejatraktivnější část, kterou je ukázka sebeobrany v režii žáků školy. Po celou dobu prohlídky odpovídali „průvodci“ na zvědavé dotazy o výuce, životě ve škole a celkové náročnosti studia. Přece jen, kde jinde získat nejlepší informace? Kdo už byl na místě rozhodnut, využil přítomnost pracovníků rekručních pracovišť a udělal první kroky k tomu stát se žákem Vojenské střední školy a Vyšší odborné školy Ministerstva obrany v Moravské Třebové.

Děkujeme všem žákům, kteří byli do organizace Dnů otevřených dveří zapojeni, za reprezentaci školy.

Další možnost nahlédnout za bránu školy měli zájemci 24. listopadu a 15. prosince.

Obnovení tradic se rýsuje

Ve středu 25. října 2017 proběhlo ve škole setkání k obnovení spolupráce mezi naší školou a Leteckým akrobatickým centrem České republiky pod záštitou Aeroklubu České republiky. Celé setkání se neslo v příjemném duchu. Proběhlo zhodnocení prvního výsadkářského a plachtařského kurzu. Všichni byli nadšeni z ochoty a vstřícnosti žáků, kteří si kurz částečně hradili a částečně odpracovali na letišti ve Starém Městě. Nadšení pro spolupráci bylo cítit ze všech zúčastněných. Jednání o možných formách budou dále pokračovat. Při tomto setkání došlo i na předání osvědčení o absolvování kurzu. Obnovu tradic podpořilo svojí přítomností mnoho významných hostů jak z řad Aeroklubu České republiky, tak zástupců města Moravská Třebová. Nesmíme zapomenout ani na reprezentanty v parašutismu a pilota světové série Red Bull Air Race.

Celá myšlenka obnovy spolupráce vznikla před konáním mistrovství Evropy v bezmotorovém létání.

Voxel (sí) zahrál Na Písku

V pondělí 6. listopadu 2017 vystoupil v sále Na Písku zpěvák Václav Lebeda alias Voxel.

Tento český folk-popový zpěvák a písničkář, který se umístil na podzim 2013 v rámci cen Český slavík Mattoni na druhém místě v kategorii Hvězda internetu, byl pro žáky a zaměstnance VŠŠ a VOŠ MO příjemným vstupem do nového týdne.

Koncertu se zúčastnilo na 150 posluchačů, kteří od první písně zaplnili prostor před zpěvákem a náležitě ho doprovázeli po celou dobu vystoupení.

Po skončení ale Voxel neměl ještě „dohráno“. Čekal na něj dav fanoušků nejen kvůli autogramům, ale i protože si s ním chtěli udělat selfíčko. Po jednadvacáté hodině a splnění všech povinností s úsměvem na rtech, snad i díky skvělé atmosféře, opustil Voxel sál Na Písku.

Vystoupení bylo pořádáno Vojskou střední školou a Vyšší odbornou školou MO v Moravské Třebové za podpory Agentury personalistiky AČR v rámci prevence rizikového chování.

Slavnostní nástup školy ke Dni válečných veteránů

V pátek dne 10. listopadu 2017 v jedenáct hodin se v areálu Vojské střední školy a Vyšší odborné školy MO v Moravské Třebové uskutečnil slavnostní nástup u příležitosti Dne válečných veteránů. Historie Dne válečných veteránů se váže k ukončení 1. světové války a připadá na 11. listopadu. Neodmyslitelným symbolem se stal rudý květ vličního máku, který symbolizuje krev padlých.

Přítomné hosty v čele s hejtmánem Pardubického kraje Martinem Netolickým, starostou města Moravská Třebová Milošem Izákem, předsedou krajského výboru Sdružení válečných veteránů ČR a členem rozhodčí rady Československé obce legionářské plukovníkem ve výslužbě Alfonsem Tomáškem a předsedkyní základní organizace Českého svazu bojovníků za svobodu v Moravské Třebové paní Eliškou Weissovou přivítala moderátorka Lucie Vašáková.

Náčelník štábu podplukovník Viliam Beke přednesl rozkaz ministra obrany ČR ke Dni válečných veteránů. V rámci pietního aktu byl připomenut další významný den, jímž je 17. listopad – Mezinárodní den studentstva a 28. výročí Dne boje za svobodu a demokracii. Za účasti všech přítomných byly položeny věnce k památníku a zapálena svíce k uctění památky padlých.

Na závěr slavnostního nástupu byly podle rozkazu ministra obrany předány z rukou zástupce velitele školy podplukovníka Josefa Hloupého a hejtmána Pardubického kraje Martina Netolického medaile Za službu v ozbrojených silách ČR I. stupně za dosahování velmi dobrých výsledků ve služební činnosti prap. Petru Pliskovi, rtm. Lukáši Dostálovi, kpt. Petru Hendrychovi, npor. Zbyňku Pavlíčkovi, npor. Františku Škabrahovi, mjr. Břetislavu Štěpánkovi a rtm. Radku Šulcovi.

Slavnostní akt byl ukončen státní hymnou, kterou zazpívala žákyně druhého ročníku Martina Žďánská.

Kurz německého jazyka v Jazykovém institutu Bundesheeru ve Vídni

V termínu od 12. 11. 2017 do 1. 12. 2017 jsme já a čtyři další studenti naší školy získali jedinečnou možnost zúčastnit se třítydenního kurzu němčiny v Jazykovém institutu Bundesheeru ve Vídni. Strávili jsme tam nezapomenutelné tři týdny. Byli jsme zařazeni k bosenským kadetům a každý den jsme společně absolvovali v průměru osm hodin vyučování v němčině. Ve spolupráci s nimi a rakouskými studenty jsme se také zúčastnili mezinárodního interkulturního projektu. V rámci této akce jsme pobývali tři dny na zámku Reichenau. V pátek 24. listopadu jsme prezentovali svá témata před vedením institutu.

Ve volném čase jsme měli možnost poznávat kulturní památky a jiná významná místa Vídně. Ani na sport jsme nezapomněli. Byli jsme ubytováni ve vojenském hotelu (asi 2,5 km od institutu), a tak jsme mohli chodit i do posilovny. Vrcholem našeho studijního pobytu se stala zkouška STANAG 6001. Všichni jsme ji zvládli se ctí. Filip Šindelář (C4B) a Michal Gottwald (C3B) dosáhli úrovně 1+, Karolína Mutlová (C2A) a Jan Motka (C4B) úrovně 2 a Jan Pekkala (C2C) dosáhl dokonce úrovně 3.

Děkujeme všem za umožnění tohoto kurzu a věříme, že spolupráce naší školy a Jazykového institutu rakouské armády bude pokračovat i nadále. A náš vzkaz vedení institutu?

Wir hoffen, dass Sie mit uns zufrieden waren, und wir freuen uns auf die nächste Gelegenheit!

žákyně Karolína Mutlová

Vzpomínková pouť Francie 2017

Ve dnech 16. – 24. listopadu 2017 se devět vybraných žáků naší školy zúčastnilo vzpomínkové pouti u příležitosti 100. výročí podpisu dekretu o vzniku čs. armády ve Francii.

V pátek 17. listopadu jsme pouť zahájili pietním aktem na hřbitově čs. legionářů v Cernay a prohlídkou

bývalého bojiště v lese Kreuzwald. Zajímavostí tohoto místa jsou pozůstatky z bojů tehdejší doby. Poté jsme se přesunuli do města Guéret, kde došlo k načerpání síly na další den. Ten začal již velmi brzy přesunem do města Cognac. Byla připravena slavnostní recepce a prohlídka zámku, kde se vyrábí slavný koňak. Zakončení proběhlo v Jarnacu na radnici příjemným pohoštěním. 20. listopadu jsme navštívili vypálenou vesnici Oradour, která navodila pochmurnou náladu. Zákklady vypálených domů přiblížily, jak krutá válka umí být. K navození pozitivní energie přispěla návštěva tankového muzea.

Všichni si tuto prohlídku užili a určitě bude patřit ke krásným vzpomínkám. Poté jsme absolvovali 7,5 hodiny dlouhou cestu do sousední Belgie. Cílem byla Peace Village. V Belgii jsme navštívili několik muzeí zaměřených na první světovou válku a uctili památku obětí pietním aktem v centru města Ypres. Další den

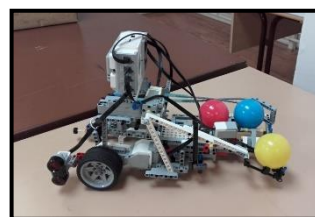
jsme se opět přesunuli do Francie a to přímo do hlavního města Paříž. Na hřbitově v centru města se konalo shromáždění k uctění památky generála Pellého za přítomnosti jeho vnučky. Završením celé poutě byl v dopoledních hodinách pietní akt v Invalidovně za účasti francouzského hudebního sboru a dvou čet Cizinecké legie. Poté již následoval přesun do České republiky. Odvezli jsme si mnoho krásných vzpomínek.

Dříve se poutě chodily pěšky. My ji naštěstí absolvovali autobusem.

žáci třetího a čtvrtého ročníku

Opět na soutěži robotů v Praze

Dne 22. listopadu 2017 se žáci oboru Elektrotechnika zúčastnili 2. předkola klání robotů Robosoutěž 2017 pro střední školy. Soutěž probíhala v prostorách Katedry řízení Elektrotechnické fakulty ČVUT v Praze, která je i hlavním organizátorem. Tříčlenné soutěžní týmy připravovaly autonomní roboty ze souprav LEGO® Mindstorms EV3 Education, které plnily úkol střelnice. Roboti měli na hrací ploše 20 míčků čtyř různých barev, které museli umístit do barevně shodné části terče. Zadání patřilo k nejtěžším úkolům soutěže, zejména pro omezené množství některých konstrukčních dílů a čidel a časový limit 90 sekund. Po několikátýdenní přípravě byly dva týmy připraveny poměřit kvalitu svých robotů s konkurenčními stroji:

tým Vrtulníci – Šimon Trnka, Tomáš Kubát a Denis Kubala

tým Modří baroni – Michal Smažil, Matěj Papežík a Adam Forró

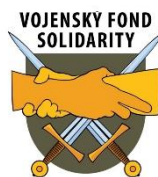

Druhého předkola se zúčastnilo 31 středoškolských soutěžních týmů z celé republiky. V tomto ročníku se školní týmy předháněly v zajímavých konstrukcích a způsobech umístění míčků do požadovaného prostoru. Soutěžící využili plně svou nápaditost a tvořivost při stavbě robotů a odstraňování problémů během testování jejich konstrukcí. Výkony robotů se posuzovaly vyřazovacím způsobem na dvou stejných trasách.

Naším týmům se nevedlo podle očekávání a skončily v druhé polovině pořadí. Přestože žáci nedosáhli dobrého umístění, tak se jim soutěž líbila a těší se na její příští ročníky.

Vánoční sbírka do Vojenského fondu solidarity

Již potřetí se škola zapojila do sbírky pro Vojenský fond solidarity pořádané ve spolupráci s Charitou České republiky. V naší škole byla vybrána částka 8 214 Kč. Výtěžek sbírky byl použit na vánoční dárky pro děti vojáků, kteří zemřeli při plnění služebních úkolů.

Za Vojenský fond solidarity děkujeme žákům vojenské školy, občanským zaměstnancům a vojákům z povolání, kteří do sbírky přispěli.

Letoun L-39 Albatros a jeho cesta do Moravské Třebové

V pondělí 15. ledna 2018 se začalo pracovat na cestě letounu L-39 ZA Albatros, trupové číslo 2344, z letiště Čáslav do Moravské Třebové. Vybraných osm studentů oboru Elektrotechnika mělo možnost aktivně se zúčastnit a přiložit ruku při rozebrání letounu na letišti Čáslav. Na chvíli se tak stali součástí letiště a jeho každodenního provozu.

Ve středu 17. ledna byl rozebraný letoun v kamionu převezen do Moravské Třebové. Za pomoci techniky byly jednotlivé součásti složeny z kamionu a začalo se kompletovat letadlo. Byla to práce na dva dny a ještě v pátek žáci exponát doladřovali.

Bylo pro ně velkou motivací zapojit se do celého procesu demontáže a montáže letadla. Jak potvrdil Marek Bušík z E3A: „Tato zkušenost pro mě byla motivací k tomu, abych se stal vojákem AČR. Já osobně bych nejraději na základnu vrtulníkového letectva do Náměště nad Oslavou.“ Obor Elektrotechnika připravuje žáky právě pro budoucí působení u vzdušných sil a tento exponát

bude sloužit i jako pomůcka při jejich výuce.

Výše uvedené letadlo nám bylo zapůjčeno z Vojenského historického ústavu. Děkujeme 21. základně taktického letectva Čáslav, Aero Vodochody a Centru zabezpečení zahraničních operací a mimořádných stavů Pardubice za pomoc při zabezpečení celého procesu.

Ministryně obrany ocenila jedinečnost vojenské střední školy v Moravské Třebové

V pondělí 22. ledna 2018 zavítala ministryně obrany Karla Šlechtová v doprovodu státního tajemníka Ministerstva obrany Petra Vančury do Moravské Třebové, kde navštívili Vojenskou střední školu a Vyšší odbornou školu Ministerstva obrany.

Hosty na teritoriu jediné vojenské střední školy v České republice přivítal její velitel plukovník gšt. Zdeněk Macháček, který je seznámil se strukturou školy, obory, které tu lze studovat, i posláním školy. Rozhovory se dotkly také zabezpečení žáků a možností jejich uplatnění po skončení studia. Následně si ministryně obrany prohlédla areál školy.

Ministryně obrany Karla Šlechtová zdůraznila, že v Moravské Třebové je dislokována jediná a jedinečná vojenská střední škola v České republice. „Přesvědčila jsem se o tom, že obory, které zde jsou, to znamená vojenské lyceum, technické lyceum, následně elektrotechnika a podnikání, jsou velice důležité. Samozřejmě že jsme se bavili i o dalších oborech, například o strojírenství. To proto, že poptávka ze strany armády je vysoká,“ řekla ministryně Karla Šlechtová.

Během návštěvy se setkala s mnoha studenty. Byla mimo jiné přítomna na hodině anglického jazyka, kde si žáky vyzkoušela z jejich znalostí. Poté konstatovala, že je nadšená, protože při jejím přezkoušení nikdo „nepropadl“. Anglický jazyk se tu podle jejího názoru učí na vysoké úrovni.

Ministryně obrany Karla Šlechtová ujistila nejen studenty, ale také pedagogy a zaměstnance, že tato vojenská škola má její podporu a do dalších let je ochotna jednat o tom, zda se tato škola nerozroste do dalších krajů.

„Podpořím otevření dalších tříd v různých krajích a zařazení tohoto kroku do koncepce vzdělávání Armády České republiky. Myslím si, že je to potřeba. Žáci a studenti této školy jsou pro mě budoucí vojenští profesionálové a očekávám, že posílí řady české armády,“ dodala ministryně obrany.

Ostatně většina žáků při dotazech na motivaci ke studiu ministryni odpověděla, že studovat vojenskou školu je pro ně prestižní záležitost.

Projekt Edison 2018

Podobně jako v předchozích dvou letech se i letos naše škola zapojila do projektu Edison, který organizuje společnost AIESEC. Cílem projektu je především setkávání a sblížování lidí z různých zemí světa a bourání zažitých stereotypů a předsudků. V rámci projektu zde působilo v týdnu od 5. do 9. února 2018 šest lektorů z různých koutů světa. Konkrétně se jednalo o Harriet z Číny, Giori z Gruzie, Adis z Indonésie, Annu z Ruska, Tenzin z čínského Tibetu a Aynuru z Ázerbájdžánu.

Všichni lektori se zapojili do výuky anglického jazyka ve všech ročnících a Anna jako ruská rodilá mluvčí vedla i několik hodin konverzace v rámci výuky ruského jazyka. Úkolem lektorů bylo seznámit žáky nejen se zvyky, tradicemi, památkami a přírodními zajímavostmi, ale hlavně se životem a současnou situací v zemích, z nichž pocházejí. To vše zvládli žákům přiblížit prostřednictvím prezentací a krátkých videí. Výuku prokládali poutavým vyprávěním a popisem.

Pedagogové školy si pro lektory na oplátku připravili pestrý program na odpoledne a večery. Lektori navštívili radnici v Moravské Třebové, kde byli uvítáni starostou města, rovněž si prohlédli renesanční zámek v Moravské Třebové. Měli možnost zapojit se do sportovních aktivit žáků školy.

Vrcholem celého týdne bylo uspořádání „mezinárodní vesničky“ v prostorách školní jídelny. Zde měl každý z lektorů připraven svůj stánek, v němž představoval zemi, ze které pochází - fotografiemi, propagačními letáky, charakteristickými drobnými předměty, vlajkami apod. Jedním z největších lákadel byly pro žáky ochutnávky tradičních pokrmů, které připravili sami lektori.

I ohlasy mezi žáky byly kladné. Jako příklad dvě citace, které se v různých obměnách objevovaly nejčastěji. „Projekt jsem si velmi užil. Výběr zemí byl zajímavý a pestrý. Bylo zajímavé poznat studenty z jiné části planety a zjistit, že jsme v podstatě stejní. Nejzajímavější byla Global Village,“ napsal Tomáš Urbančík a Ludvík Kurowski dodává: „Líbilo se mi to, jelikož jsme si ověřili, zda se umíme domluvit.“

Projekt Edison 2018 již skončil a my doufáme, že splnil svůj cíl. Jsme moc rádi, že jsme mohli být součástí takto zajímavého projektu.

Pieta v Černé Hoře

Dne 11. února 2018 se žáci školy zúčastnili pietního aktu v Kotoru u příležitosti 100. výročí vzpoury námořníků v boce Kotorské. Vedení vzpoury se ujal český rodák z Přerova František Rasch, který byl společně s dalšími třemi vůdci povstání 11. února 1918 popraven ve Škaljari v Kotoru. To je hlavní důvod, proč se pietního aktu účastnila i delegace z České republiky.

Česká výprava odletěla v brzkých hodinách z pražského letiště ve Kbělich, aby mohla v 10 hodin přistát na černohorském letišti Tivat. Odtud se všichni účastníci za doprovodu velvyslance ČR Karla Urbana přesunuli do Škaljari, kde se nachází památník popravených vůdců kotorské vzpoury. Kladení věnců k nově zrekonstruovanému památníku proběhlo za přítomnosti účastníků v historických krojích kotorské maríny. S projevy vystoupili primátor Jokić, plukovník Stehlík a ambasador Urban. Pietu zakončila modlitba pražského biskupa Davida Tonzara.

Slavnostní den dále pokračoval návštěvou historického města Kotoru s komentovanou prohlídkou. Následoval společný oběd o třech chodech v luxusní restauraci poblíž letiště Tivat, ze kterého česká delegace o pár hodin později odletěla zpět do České republiky.

V české delegaci byli zástupce Ministerstva obrany plukovník gšt. Eduard Stehlík, poslankyně Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR Jana Černochová, členové

Československé obce legionářské pod vedením tajemníka Milana Mojžiše a váleční veteráni druhé světové války, brigádní generál v. v. Václav Kuchynka a podplukovník v. v. Tichomir Mirkovič.

Queenie – králové večera

Poslední únorový páteční večer patřil k vrcholům plesové sezony v Moravské Třebové. Konal se tradiční ples velitele VSS a VOŠ MO v Moravské Třebové, tentokrát s číslem 25. Půlkulaté výročí se opravdu neslo v slavnostním duchu – zlatá výzdoba, bohatě obložené stoly, výtečný raut a jako třešnička na dortu kapela Quennie – world Queen tribute band hrající písně britské

kapely Queen. Při jejich vystoupení se vždy zaplnil parket a všichni zúčastnění užasli, jak věrně dokázali zpěvák i celá kapela napodobit svůj vzor.

Úvodního slova se ujal bavič a moderátor Vladimír Hron a jeho kolegyně Silvie Miklošová. Ti přivítali v sále významné hosty a společně s velitelem školy plk. gšt. Ing. Zdeňkem Macháčkem popřáli

všem krásný večer. Vladimír Hron svým vystoupením přítomné naladil na taneční notu. Poté začala hrát kapela Karamel, která provázela přítomné celým večerem. Nechybělo ani slosování místenek o 100 cen.

Tímto bychom rádi poděkovali nejen všem organizátorům a sponzorům, ale i všem hostům, kteří se dokázali postarat o příjemnou atmosféru a krásný večer. Velké poděkování patří Agentuře Gong Olomouc a Vojenskému lázeňskému a rekreačnímu zařízení – Vojenskému klubu Vyškov.

Maturita

Složení maturitní zkoušky je pro žáky Vojenské střední školy a Vyšší odborné školy Ministerstva obrany v Moravské Třebové kýzeným završením jejich čtyřletého studijního úsilí. První část maturitních zkoušek, konkrétně písemná práce z českého jazyka a literatury, proběhla 11. dubna 2018. Žáci oboru Elektrotechnika navázali ve dnech 23. a 24. dubna složením praktické maturitní zkoušky z odborných předmětů a 26. dubna je v praktické maturitní zkoušce následovali žáci dálkového studia oboru Podnikání.

Písemná část zkoušek pokračovala pro všechny obory 2. až 4. května. V těchto dnech absolvovali žáci didaktické testy z českého jazyka a literatury, matematiky nebo anglického či francouzského jazyka a písemnou práci z anglického a francouzského jazyka.

Poslední část zkoušek tvořily zkoušky ústní, které se konaly pro dvě čety oboru Technického lycea a jednu četu oboru Podnikání v týdnu od 21. do 25. května 2018 a pro jednu četu oboru Technického lycea, oboru Elektrotechnika a jednu četu oboru Podnikání v týdnu od 28. do 31. května 2018.

Poté čekala na maturanty už jen ta příjemnější část, což byl akt slavnostního vyřazení a předání maturitních vysvědčení. Tento den připadl na středu 6. června 2018. Slavnostní vyřazení proběhlo ve dvou částech. Při akademické části, jež se konala ve společenském sále Na Písku za přítomnosti představitelů školy, předávali třídní učitelé vysvědčení a ročenky školy.

Následovala vojenská část – vlastní akt vyřazení, který proběhl za přítomnosti významných hostů z Pardubického kraje, Odboru vzdělávání Sekce personální Ministerstva obrany, Československé obce legionářské a dalších hostů. Absolventi převzali odměny a ocenění, pamětní medaile a plakety. Neodmyslitelnou součástí slavnostního vyřazení se stalo už tradiční vyhazování čepic, po němž se maturanti definitivně se školou rozloučili.

Četa C4A

Slovo třídního učitele

Téměř čtyři roky jsou za námi a je tu opět závěrečný finiš. Z původního startovního pole čítajícího dvaatřicet žáků, kteří stáli na startu plni bláhových představ a očekávání, se k cílové metě blíží už jen šestnáct statečných.

Byl to nelehký závod. A důvody k odstoupení závodníků byly různé. Řada z nich velmi brzy pochopila, že studium na vojenské škole se až tak moc neliší od jiné střední školy, že jim začíná chybět pravidelný servis rodičů, nedokázali se přizpůsobit novým požadavkům nebo je odradil neprospěch. A jsou zde i tací, kteří si svůj další život přestali spojovat s vojenskou profesí.

Vyjmenovat celou startovní listinu je obtížné. Přiznávám, že jsem na první pokus neuspěl a nesportovně si pomohl zasedacím pořádkem, který jsem našel ve stole. Jen si prohlédněte, jak jste na mne nakukovali z lavic první den.

Kolektiv					
DUFEK	HUB	ZURKŠIL	JUREK	ARZHIKOV	KOPECKÁ
SINÁŘ		TOHAŠKO	NOVÁK	ČOČKA	MACKO
ZALOUKAL	DODČKA	RUS	HOMOLKA	DODČKA	DOLCHA
BOREŠ	KOTVÁČOVÁ	LIKHOTA	SEAVIČOV	GAVRILOV	KOŠT
DENEŠ	HORÁČEK	TOUŠKOV	PROCHÁZKA	CÍSAŘ	BOCHČAR
		ROHLÍK			

V průběžném pořadí si naše četa nevedla vůbec zle a vždy se nacházela v polovině „prospěchové tabulky“. Ale aktivních závodníků mezi námi moc není, a proto se etapová vítězství, jakým je například vyznamenání, konala jen ojediněle a až do samého konce tu byla skupinka takových, kteří měli záchranné starosti.

Celý kolektiv se postupně vyrovnával s nejrůznějšími překážkami. Však také první škobrtnutí v podobě alkoholového dýchánku přišlo už v pololetí prvního ročníku. A přibyla i řada jiných průšvihů, ale žádný tak vážný, aby nás dokázal zastavit. Nakonec se celá třída krůček po krůčku blíží ke společnému cíli, kterým je maturitní zkouška.

Společně jsme si užili lyžařský kurz v Deštném, kde se potvrdilo, že mimo školu dokážete být dobrá parta, která nezkaží žádnou legraci. Ale má představa aktivně strávených školních výletů vzala brzy za své. Nu což, také válení se u vody nebo v aquaparku má své kouzlo.

Ať už pozitivní nebo negativní zkušenosti, které jste prožili na škole, se podílí na formování vaší osobnosti a dávají základ k dobrému startu do budoucího profesního i osobního života. Věřím, že na tomto startu nezaspíte a zahájíte úspěšnou cestu životem, kterou budu rád sledovat.

K tomu vám přeji hodně štěstí a vše dobré!

Mgr. Radek KONEČNÝ, třídní učitel

Slovo velitele čety

Pevnina na obzoru

„Jsme malí, ale šikovní,“ řekl rozčepýřený čertík, jehož chocholatá bambule na konci oháňky se jen tak mihla vzduchem, zrovna ve chvíli, kdy se přidupnutím kopýtka proměnil v jiskrami prskající neposednou kouli a ztratil se kdoví kde v podpalubí. Ano ano, to jsme my, C4A, nejmenší četa z celé roty.

Je to již drahých pár let, co jsme vypluli na dobrodružnou a strastiplnou cestu k dobytí ostrova „MATURITUMÍT“, který je jen coby kamenem dohodil vzdálen od kontinentu „ŠUPDOPRÁCE“. Ta kocábka, na které se plavíme, je fortelně udělaná, se slušnou ovladatelností a díky robustní konstrukci a výztužím je schopná odolávat největším náporům. Nikdy jsme sice neměli „muže přes palubu“, ale jak čas, ten nepolapitelný vánků dech, plynul, museli jsme „u všech mořských d'asů“ více než polovinu osádky vylodit na pevninu. Cestou se plavčákům buď udělalo nevolno, nebo si nezvykli na těžkou práci, a teď asi (možná i raději) drhnou paluby na jiných „suchozemských“ lodích. Takže vody rozbouřeného moře brázdí pouze ti nejsilnější záhy už námořníci, kteří nedočkavě po očku, skrytém pod pirátskou páskou, vyhlíží maják na břehu a těší se, až konečně ucítí pod nohama pevnou půdu bez toho šíleného houpání.

Vzpomínám si, jako by to bylo včera, na jejich ustrašené i zvědavé pohledy, když se s bágly na zádech přes lávku chtěli nalodit v přístavu „U Pěti kulí do kanónu“. Jak jsme se spolu prokousávali prvními dny a týdny života na palubě, často jsem stával ve strážním koši, určoval kurz a předával pokyny, kdy vztyčit nebo spustit plachty a kam natočit kolo kormidla, u kterého se i střídali. Časem se však všemu potřebnému přiučili a společně jsme propluli vším, co nás čekalo. Nakonec si každý dokázal najít ten malý vysmejčený koutek, kam si zalezl nejraději. I když jsou stále po zuby ozbrojeni různými pravítky, kružítky a logaritmy, chuť pořádat pirátské bitky se u nich přetavila v pokušení ochutnat rum a dýmku od korzára.

Někdy nás bičovaly silné vichřice, deště a bouře, sem tam nás spaloval sluneční žár nebo naopak po čtyři zimy trýznil mráz. Ale i když se v plachtoví objevily různé veliké trhliny, šikovné ruce je vždy dokázaly pevně vyspravit, aby se mohlo plout dál, vstříc vysněným končinám.

Coby kapitán mohu s veškerou vážností říci, že jsem se s touthle osádkou nebál a vždy jsme se na sebe mohli spolehnout. Je na té otrhané chásce sice vidět to „ošlehání ledovými větry“, vím však, že naše „necky“ do bezpečí doků ostrova vystupujícího z mlžného oparu na obzoru všichni spolu dostaneme. Jen co kotva usedne na dno písčité mělčiny, blaženě si oddychneme, že to máme zdárně za sebou. Bez dřevěné nohy se potom každý vydá na tu svou cestou dál, ale už po svých a s truhlou plnou pokladů.

Všem Vám přeji šťastnou cestu, spoustu úsměvů a moc rád bych Vám také za vše poděkoval.

kpt. Ing. Pavel RAJJ, velitel čety

O třídním učitelí

Během adaptačního procesu jsme se měli seznámit s naším třídním učitelem Radkem Konečným. Přišel k nám s neutrálním výrazem na tváři, ale s takovým odhodláním, že jsme jeho třída a bude za nás bojovat. I přes jeho přísnost jsme hned poznali, že je to dobrý člověk, ochotný nám s čímkoliv poradit a pomoci. Takový je náš Ráďa.

Kromě svých třídnických povinností se o nás také staral v hodinách tělocviku, CAD a výpočetní technologie. Dva naprosto rozdílné obory, avšak zvládl nás naučit oba. V tělocviku nám vždy připravil pořádnou makačku a v hodinách informační výpočetní techniky nám látku vždy důkladně vysvětlil.

Nakonec jsme rádi, že jsme dostali zrovna Ráďu, poněvadž je to správný chlap, který nás vždy podpoří, a chováme k sobě vzájemnou úctu.

O velitelí čety

S panem kapitánem Ing. Pavlem Rajjem jsme se setkali poprvé před čtyřmi lety. Chopil se svého úkolu svědomitě a razantně. Byli jsme vystrašení, co nám první dny na vojenské škole přinesou. Zvlášť na začátku při adaptačním procesu, kde nám pomáhal s pochodováním, když jednoho dne uviděl, že mezi námi jsou tací, kteří zřejmě ztratili cit pro rytmus, rozhodl se přinést buben, se kterým nám udával krok. S touto pomůckou jsme si úspěšně probubnovali cestu na slib žáků 1. ročníku.

Za čtyři roky studia nám občas dával rozkazy, nad kterými zůstával rozum stát, koukali jsme na sebe jako blázni, ale kapitán si umí zřídit klid a pořádek, a tak jsme byli nesčetněkrát nuceni sklopit hlavu a jeho rozhodnutí přijmout.

Je malinko přísnější, ale v jádru je to hodný člověk, se kterým se nenudíte. Má svůj osobitý smysl pro humor, kterým nás baví, a společně strávené chvíle si s ním budeme ještě dlouho pamatovat.

To je celý náš „Džej Džej“.

Maturitní tablo

PRACHAŘ DOMINIK

SIŇÁR LUKÁŠ

RUSIČ JURAJ

KOTVASOVÁ JANA

NOVÁK MILOŠ

KOVÁŘ JAKUB

JUREK MIROSLAV

DUFEK MILAN

KOPECKÁ SABRINA

SLAVÍKOVÁ NIKOLA

BENEŠ SVATOPLUK

CÍSAŘ PAVEL

DOUCHA VOJTĚCH

JONAITIS VALENTÝNA

MACKO LUKÁŠ

BAREŠ ANTONÍN

kpt. Ing. RAJJ PAVEL

Úspěchy žáků

Bareš Antonín

- ⇒ STANAG 6001 – 2. stupeň z AJ
- ↳ zástupce velitele čety
- ↳ účast na výměnném pobytu na vojenské škole v Maďarsku
- ↳ instruktor 1. ročníku
- ↳ instruktor boje zblízka pro 4. armádní klub musado
- ↳ absolvent modrého pásu musado MSC
- ↳ kurz CLS

Beneš Svatopluk

- ⇒ speciální tělesná příprava – boj zblízka 1. stupeň
- ↳ účast na pochodu – 50 km

Císař Pavel

- ⇒ zástupce velitele čety
- ↳ střelecké závody mezi útvary – 3. místo
- ↳ reprezentace školy v plavání

Doucha Vojtěch

- ⇒ člen Československé obce legionářské
- ↳ účast na pochodu – 50 km

Dufek Milan

- ⇒ STANAG 6001 – 2. stupeň z AJ
- ↳ zástupce velitele čety
- ↳ instruktor taktiky v taktickém klubu školy

Jonaitis Valentýna

- ⇒ STANAG 6001 – 2. stupeň z AJ
- ↳ velitel družstva

Jurek Miroslav

- ⇒ STANAG 6001 – 2. stupeň z AJ
- ↳ zástupce velitele čety
- ↳ účast na výměnném pobytu na vojenské škole v Maďarsku
- ↳ týdenní pobyt v Anglii

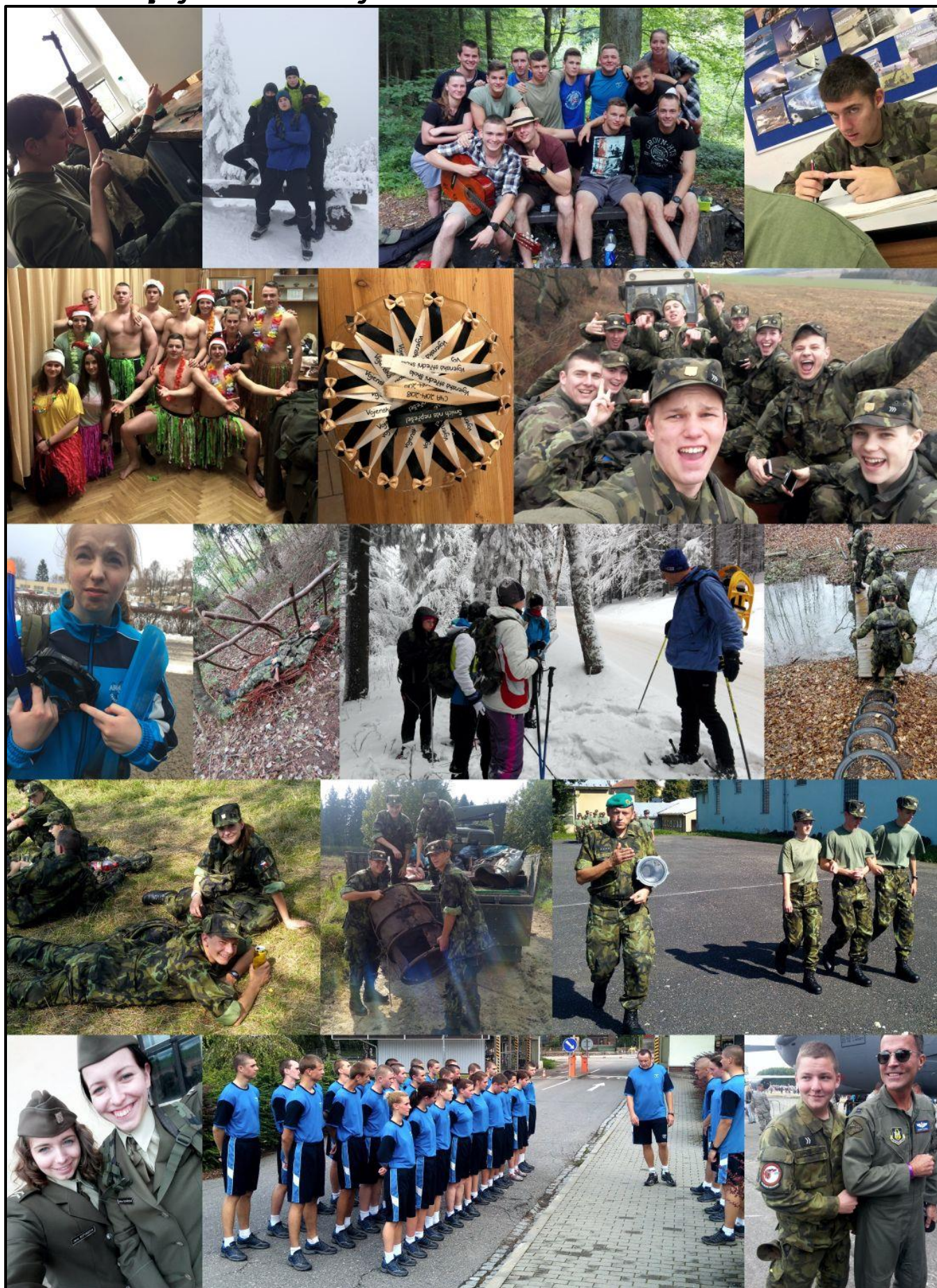
Kopecká Sabrina

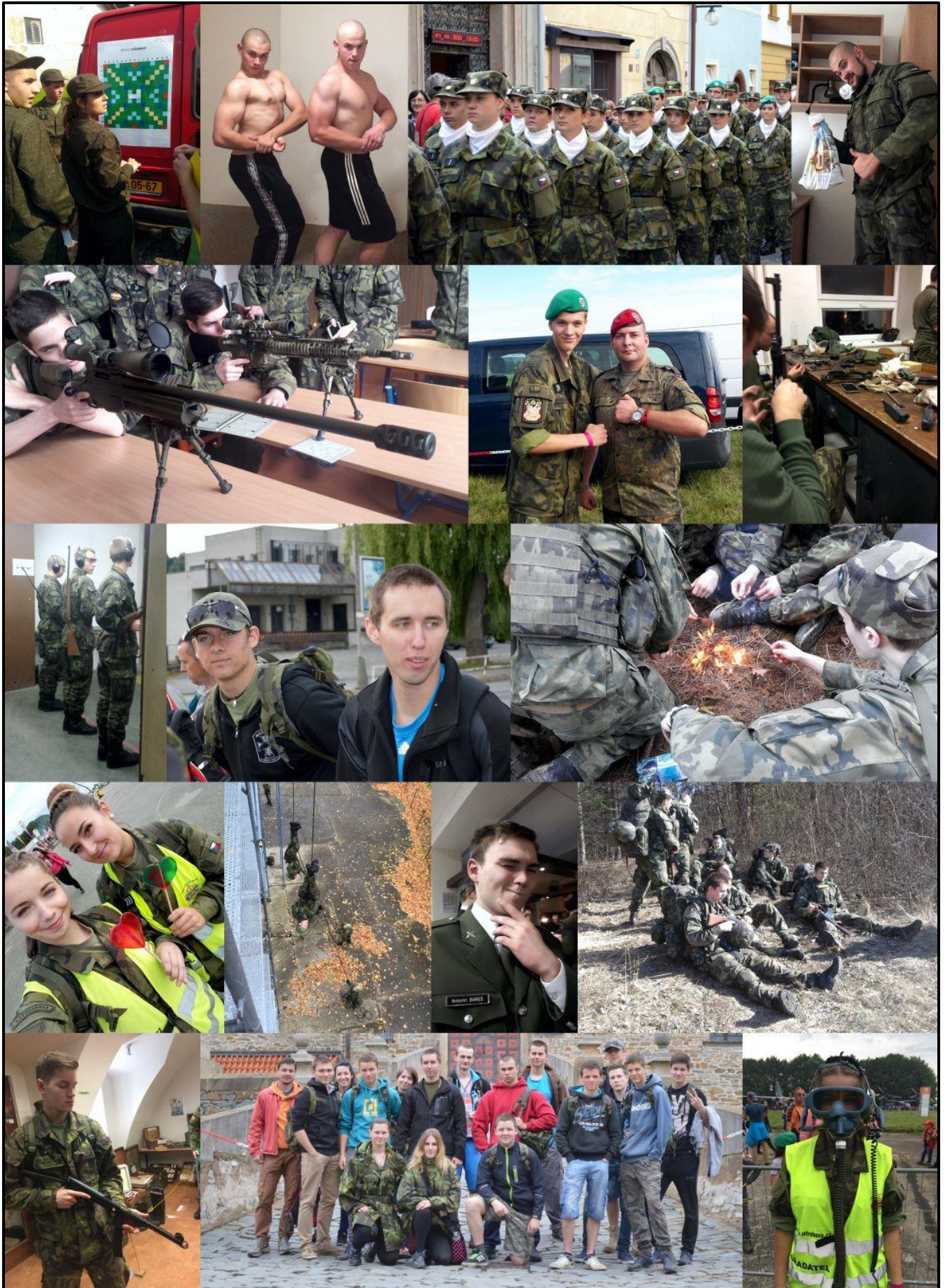
- ⇒ STANAG 6001 – 2. stupeň z AJ
- ↳ zástupce velitele čety

- Kotvasová Jana** ⇨ reprezentace školy ve florbale
 ⇨ reprezentace školy na burze škol
- Kovář Jakub** ⇨ STANAG 6001 – 2. stupeň z AJ
 ⇨ zástupce velitele čety
 ⇨ účast na výměnném pobytu na vojenské škole v Maďarsku
 ⇨ instruktor 1. ročníku
- Macko Lukáš** ⇨ člen Československé obce legionářské
 ⇨ MČR v orientačním běhu štafet – 3. místo
- Prachař Dominik** ⇨ STANAG 6001 – 2. stupeň z AJ
 ⇨ reprezentace školy ve florbale
- Rusič Juraj** ⇨ STANAG 6001 – 2. stupeň z AJ
 ⇨ velitel družstva
- Siňar Lukáš** ⇨ STANAG 6001 – 2. stupeň z AJ
 ⇨ týdenní pobyt v Anglii
- Slavíková Nikola** ⇨ STANAG 6001 – 2. stupeň z AJ
 ⇨ zástupce velitele čety
 ⇨ reprezentace školy ve florbale

Fotostřípky ze života čety

Četa C4B

Slovo třídního učitele

Moje milá četo,

vždy, když jste se mě ptali, na co se nejvíc těším, odpovídal jsem, že mým největším přáním je vidět vaše záda v bráně školy. Nevím, zda to máte jako já, ale když odcházím ze školy, vždy myslím na to, co se mi povedlo, co nepovedlo a jak budu dál na sobě pracovat, aby to, co dělám, bylo mojí radostí a naplněním pracovního života. Neskřívám, že právě vaše parta umí do života třídního učitele vnést i poměrně krušné chvíle, proto ta radost z pohledu, jak opouštíte areál školy.

Mám to tak nastavené, že vaše prohry a ztráty jsou i mými nezmary. Bohužel jako třídní učitel se stávám v mnohém spolupachatelem vašich průšvihů. Naopak vaše úspěchy mně dokážou opět vrátit víru ve smysl našeho společného snažení. Jsem rád, že jste mými žáky, že k sobě patříme. Občas, když je Vaše třída prázdná a vy jste na nějaké akci mimo školu, zjišťuji, že mi něco chybí. Ne, nemyslím tím „řev“, který se o přestávkách ozývá z vaší třídy. Je to pocit, že ti „moji“ jsou někde pryč a já nemohu stát nablízku, když občas bezhlavě ochutnáváte vojenský a studentský život.

Abych se vrátil k úvodní myšlence. Až půjdete naposledy branou školy, zrekapitulujte si pobyt v Moravské Třebové. A pokud vás něco tam uvnitř zahřeje, bude to dobré znamení.

Váš třídní

Ing. Igor FABIAN, třídní učitel

Slovo velitele čety

Uběhl rok od chvíle, kdy jsem převzal četou C4B (tehdy ještě C3B) od jejího předchozího velitele npor. Ing. Radka Rubína. Rád bych mu zde alespoň v krátkosti poděkoval za nelehkou práci, kterou s touto četou odvedl.

Před mým nástupem k Vojenské střední škole a Vyšší odborné škole MO jsem sice měl letité zkušenosti s vedením lidí, avšak vždy se jednalo o vojáky z povolání či občanské zaměstnance. Mé zkušenosti s prací s „žáky v uniformách“ byly nulové, ze všech stran jsem však slyšel, že „béčko“ je nejlepší četa, proto jsem se hned od začátku snažil nasadit poměrně vysokou laťku tak, abych jejich renomé nejen udržel, ale pokud možno i posunul ještě o kousek kupředu. Myslím, že v řadě případů se mi to podařilo, a jsem upřímně rád, že mohu říct, že zde přede mnou dnes stojí parta 26 skvělých mladých lidí a každý z nich je schopen začít kariéru profesionálního vojáka.

I přes poměrně krátkou dobu, kdy jsem měl tu čest této četě velet, mám na ni řadu pěkných vzpomínek, ať už na běžný život v domově mládeže, společný výcvik ve Vyškově či vydařený školní výlet. Řada z vás je sportovně založena, dobře jazykově připravena, jste členy taktického kroužku či kroužku vojenské historie. Přeji Vám všem z celého srdce úspěšné složení maturitní zkoušky, získání vytoužených míst v AČR a hodně úspěchů v osobním i profesním životě.

Loučit se s vámi nebudu, pevně věřím, že se ještě znova nejdnou potkáme.

npor. Bc. Richard PASÍRBEK, velitel čety

O třídním učiteli

Náš pan učitel Ing. Igor Fabian, přezdívaný námi studenty Faboš, byl už od prvního dne na škole přísný a neústupný, jak se na bývalého vojáka sluší. Nebyli jsme vždy vzorná četa, pár problémů se vyskytlo, zvlášť během zimního období, kdy se ve třídách zdobí stromečky... Nicméně Faboš se za nás vždy postavil a nebál se hájit naše práva.

Na druhou stranu byl jedním z těch učitelů, kteří nám nikdy neodpustili absenci ve škole, nepřipravenost na hodinu ani výmluvy na uvolnění z rýsování kvůli povinnostem na rotě. Jeho „Kovanda“ systém nás nutil potit se strachy v lavicích ještě před začátkem hodiny a známé hlášky jako: „Hele, bacha, jdu do tebe. Tak nějak přiměřeně. Tu pětku ti musím dát, chápej mě,“ se staly legendárními po celé škole.

Ačkoli mnoho žáků pod jeho tvrdou učitelskou rukou trpělo, došli jsme do maturitního ročníku v rekordním počtu 26, což se povedlo na této škole málokomu. Pana učitele si všichni vážíme, protože víme, že si s námi také mnohokrát sáhl na dno svých učitelských sil a neměl to s naším kolektivem, v němž jsou slyšet hlavně ženské hlasy, vždy lehké.

V naší četě se střetly názory a postoje generace dospívajících jedinců s rozumem a přísnou diktaturou vysloužilého vojáka a zároveň skvělého pedagoga ošlehaného školským systémem. Role třídního učitele na naší škole není snadná a myslíme si, že Faboš si vedl skvěle.

Naší motivací vždy bylo podobat se jeho vysněnému „céčku“. Bohužel se tak nikdy nestalo, jsme totiž ještě lepší!

O velitelí čety

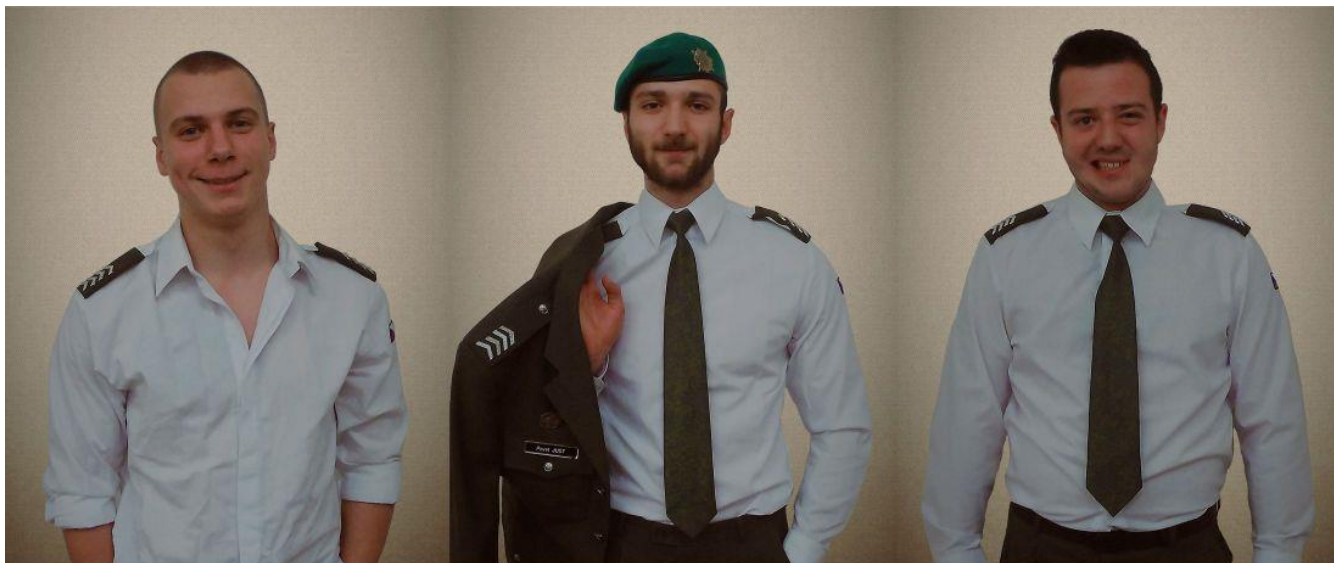
V průběhu našeho nelehkého čtyřletého studia se u naší čety vystřídali dva velitelé. Prvním z nich byl npor. Radek Rubín, kterého jsme si hned ze začátku oblíbili díky jeho dobré duši. Hned na první pohled působil jako dobrák a v jeho přítomnosti jsme se cítili vždy v bezpečí. Zažili jsme spolu spoustu nezapomenutelných okamžiků a i po absolvování této školy na něj budeme všichni rádi vzpomínat. Nebyl to pro nás jenom nějaký Rubín, byl to náš DIAMANT.

Ve třetím ročníku ho vystřídal npor. Richard Pasírbek. Ten na nás zprvu působil nepřátelsky a přísně, na což jsme nebyli vůbec zvyklí. Postupem času, kdy jsme měli možnost se s ním blíže poznat, se vše změnilo. Stal se z něho náš „tatka“, se kterým můžeme řešit všechny naše problémy a o němž víme, že nás podrží. I přes občasné neshody a mírné porušování řádů, jako jsou ježdění výtahem, chození po internátu v kanadách nebo třeba rušení při rozkaze, si stejně dokážeme vyjít navzájem vstříc. Pan nadporučík vždy trval na tom, aby z nás byla nejlepší četa, a z toho důvodu nás vždy nejvíce trestal za všechny drobnosti, které nám přišly naprosto zbytečné. Jelikož „Pasy“ nastoupil až v průběhu našeho studia, byli jsme pro něj již od počátku silnou kávou a je nám jasné, že to s námi při začleňování do nového kolektivu neměl vůbec jednoduché. Nejvíce jsme se sblížili na společných akcích, jako byly třídní výlet nebo stužkovací večírek, kde jsme si společně užili spoustu zábavy.

Závěrem bychom chtěli poděkovat oběma našim velitelům za nekonečnou trpělivost, ochotu a (marnou) snahu z nás udělat kvalitní vojáky.

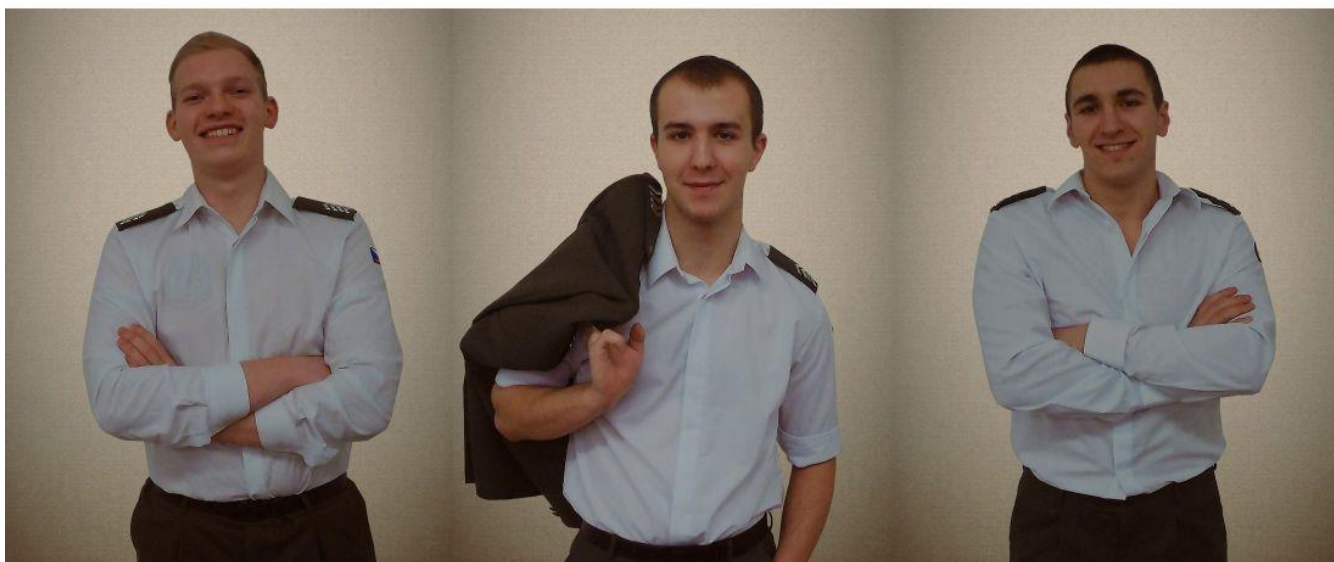
Maturitní tablo

MLÝNEK JAKUB

JUST PAVEL

ŠULC STANISLAV

KOSAŘ TOMÁŠ

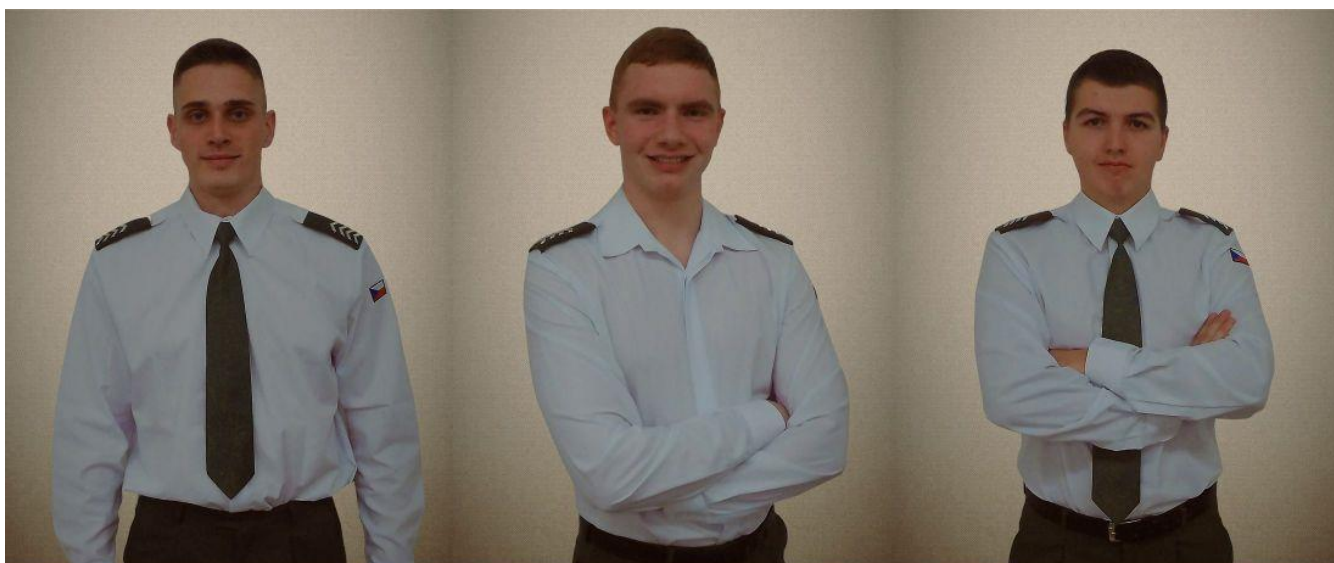
NEKVINDA VÁCLAV

CHOVANEČEK ADAM

HAVLÍČKOVÁ TEREZA

KOMÁREK LADISLAV

MOTKA JAN

NOSEK FILIP

PŘIKRYL TOMÁŠ

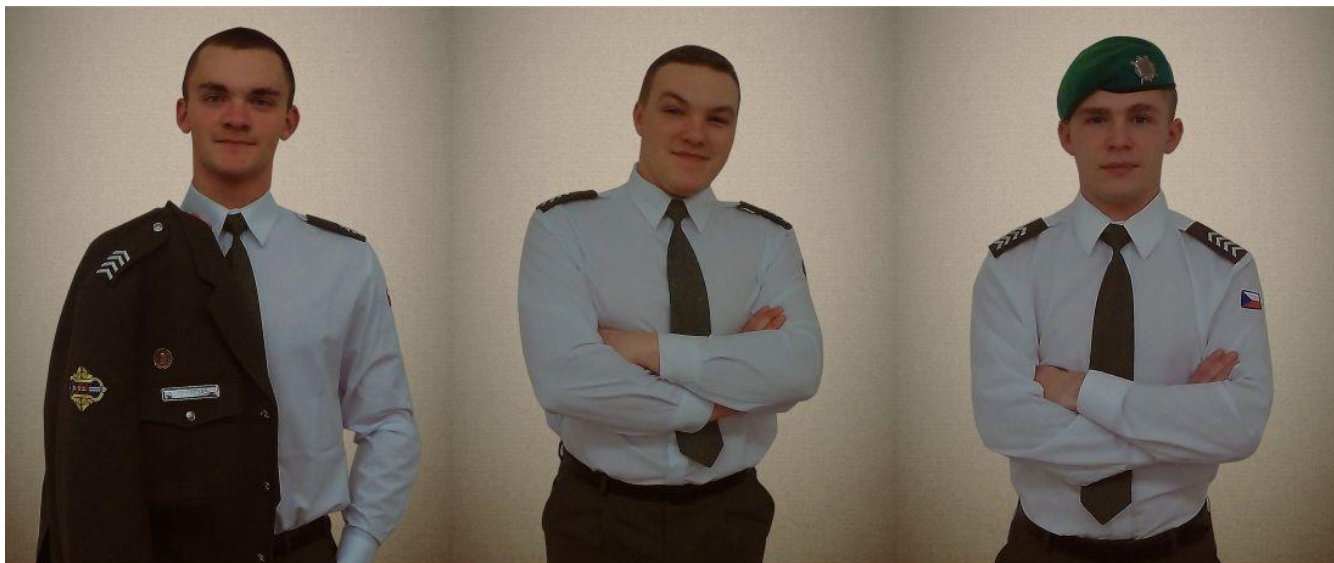
POLÁŠEK LUKÁŠ

ČÁP DALIBOR

OROSZOVÁ NIKOLA

ŠINDELÁŘ FILIP

ONDRUCH ROSTISLAV

SEMERÁD PAVEL

FRÖMEL DAVID

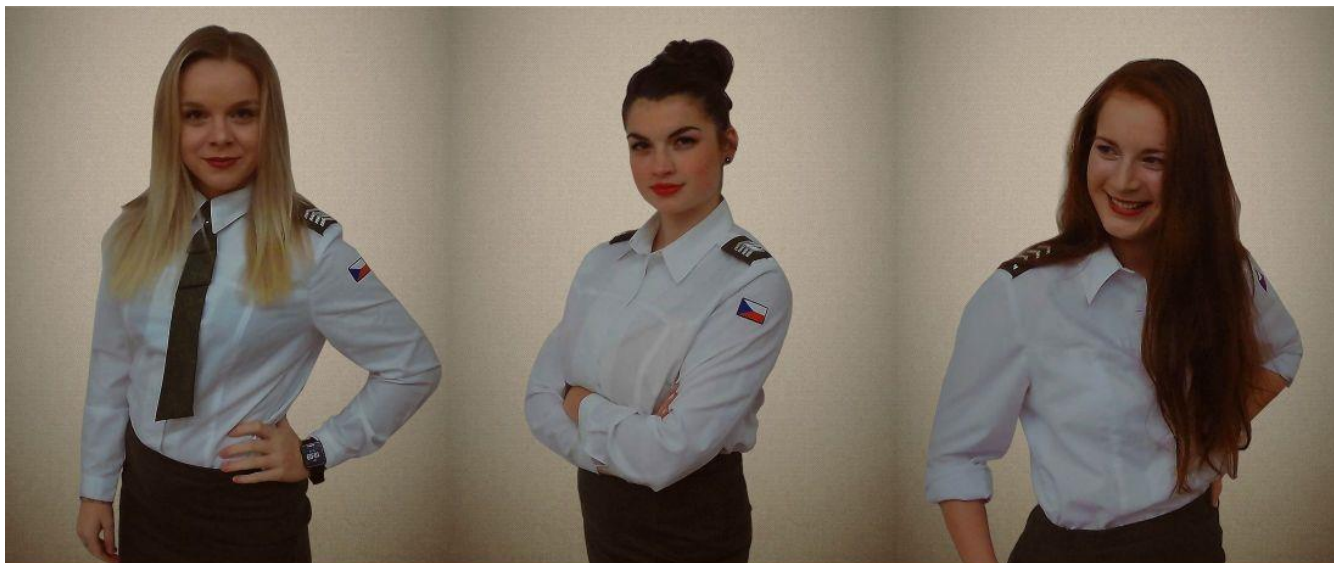
HETCL ROMAN

NĚMEČEK KAREL

PROKOPIČ PETR

SLOSARČIKOVÁ PATRICIE

KYBEKOVÁ DANIELA

JANČÍKOVÁ ANNA

VĚŽNÍKOVÁ NATÁLIE

PELCOVÁ IVANA

npor. Bc. PASÍRBEK RICHARD

Ing. FABIAN IGOR

Úspěchy žáků

Havlíčková Tereza	⇒ STANAG 6001 – 2. stupeň z AJ ↳ reprezentace školy v přespolním běhu
Hetcl Roman	⇒ instruktor taktiky v taktickém klubu školy ↳ absolvent výsadkového kurzu
Chovaneček Adam	⇒ účast na pochodu – 70 km Chrudim
Jančíková Anna	⇒ bronzový odznak školy ↳ absolvent výsadkového kurzu ↳ absolvent pilotního kurzu ↳ absolvent žlutého pásu musado MSC
Kosař Tomáš	⇒ STANAG 6001 – 2. stupeň z AJ ↳ instruktor 1. ročníku
Mlýnek Jakub	⇒ bronzový odznak školy ↳ instruktor pro 4. armádní klub musado MCS ↳ absolvent modrého pásu musado MSC ↳ instruktor 1. ročníku
Motka Jan	⇒ stříbrný odznak školy ↳ STANAG 6001 – 2. stupeň z AJ, NJ ↳ stáž na jazykovém institutu Bundesheeru ve Vídni ↳ reprezentace školy v atletice – krajské kolo
Nekvinda Václav	⇒ stříbrný odznak školy ↳ instruktor pro 4. armádní klub musado MCS ↳ absolvent modrého pásu musado MSC ↳ speciální tělesná příprava – boj zblízka 1. stupeň

- Pelcová Ivana**
- ⇒ stříbrný odznak školy
 - ↳ instruktor 1. ročníku
 - ↳ 3. místo v soutěži Slavkovské memento
 - ↳ zástupce velitele čety
 - ↳ účast na vojenských pochodech
- Prokopič Petr**
- ⇒ STANAG 6001 – 3. stupeň z AJ
- Slosarčíková Patricie**
- ⇒ STANAG 6001 – 2. stupeň z AJ
 - ↳ reprezentace školy v atletice
- Šindelář Filip**
- ⇒ bronzový odznak školy
 - ↳ STANAG 6001 – 2. stupeň z AJ
 - ↳ STANAG 6001 – 1+. stupeň z NJ
 - ↳ stáž na jazykovém institutu Bundesheeru ve Vídni
 - ↳ instruktor 1. ročníku
 - ↳ instruktor taktiky v taktickém klubu školy
- Věžníková Natálie**
- ⇒ zástupce velitele čety

Fotostřípky ze života čety

Četa C4C

Slovo třídního učitele

Uběhly necelé čtyři roky od chvíle, kdy jsem poprvé otevřela dveře třídy C1C a vstoupila do ní. Z lavic na mě pokukovalo 30 žáků, v jejichž tvářích jsem mohla číst očekávání, napětí, ale především obavy z nového a neznámého prostředí. Byly to patnáctileté děti z různých koutů republiky. Při pohledu na ně mě napadaly otázky: „Kolik z nich vydrží? Kolik jich nezvládne odloučení od rodiny? Kolik jich nezvládne učení? No a nakonec, kdo z nich vlastně dojde až k maturitě?“ Většina se na nové prostředí adaptovala velmi rychle. Ti, co si nezvykli, nás opustili hned. Byli však i takoví, kteří nezvládli studium, a tak v průběhu odešli. V současné době se jejich

počet ustálil na 19, takže máme hned 19 MATURANTŮ. Jedinečný kolektiv mladých lidí, kteří se k sobě většinou pěkně chovali. Občas to samozřejmě také „zaskřípalo“, ale pokud o něco šlo, táhli vždy za jeden provaz. Ve studiu patřili vždy k nejlepším.

Kromě učení měli i jiné zájmy. Ve svém středu měli zpočátku absolventy musada, později i jednoho instruktora tohoto bojového sportu – žáka Michala Tareše, který je též držitelem modrého pásu. Držitelem modrého pásu je rovněž žák Michal Bilina. Byli mezi nimi výborní sportovci Vojtěch Tomášek (plavání, volejbal), Lukáš Pospíšil (volejbal), Jakub Šumpík (volejbal), Tomáš Sochor (volejbal) Tadeáš Vojtěchovský (volejbal), Marek Votava (basketbal), Nikola Pátková a Monika Toušková (volejbal). Pravidelně se též účastnili literární soutěže Slavkovské memento, v níž uspěli žáci Martin Mikeš, Vojtěch Tomášek, Jakub Šumpík, Jaroslav Kubánek, Pavel Mikule a Tadeáš Vojtěchovský.

Nyní stojí na prahu dospělého života, někteří se už nemohou dočkat, až školní lavice opustí. Co vám, moji maturanti, popřát? K maturitě hodně štěstí a do vašeho budoucího osobního života jen samá správná rozhodnutí a samé správné kroky.

RNDr. Iveta WILNEROVÁ, třídní učitelka

Slovo velitele čety

Když jsem nastupoval jako velitel čety v polovině prvního ročníku, bylo mi řečeno, že je céčko nejlepší četou. Zpočátku jsem tomu moc nevěřil, ale netrvalo dlouho a zjistil jsem, že je tomu opravdu tak. Po vzájemném oťukávání se bylo vidět, že tvoříte celek, který držel při sobě a na který se dalo vždycky spolehnout.

Už od prváku jste byli dobrá parta, která si ve všem vycházela vstříc. Později jste se sice trochu otrkali

a někdy byli neposlušní až vyzývaví, ale nebylo to nic, co by se nedalo zvládnout. Byli mezi vámi průseráři, kteří zlobili v pravidelných intervalech a byli nepolepšitelní. Ale taky žák, který svými skvělými studijními výsledky dlouhodobě zlepšoval průměr čety. Dále sportovci, kteří reprezentovali četu a umisťovali se na vynikajících výsledných pozicích. Pak žáci, kteří mě svým vzorným pořádkem ve skříni nepřestávali udivovat. No a v neposlední řadě musím vyzdvihnout skvělou práci zástupce velitele čety, na kterého bylo vždy spolehnouti a své úkoly plnil beze zbytku.

V průběhu těch čtyř let postupně opustila četu přibližně třetina žáků. Někteří to vzdali, když zjistili, že vojenský život není pro ně a že jim tento přísný režim ve škole nevyhovuje. Jiní zase museli odejít kvůli špatným studijním výsledkům. Ale kdo ví, třeba se jednou v armádě všichni zase setkáme.

Musím přiznat, že jste mi za všechny ty roky přirostli k srdci a budu na vás vzpomínat jen v dobrém. Chtěl bych vám poděkovat za váš osobní přístup a popřát hodně studijních a pracovních úspěchů.

npor. Bc. Roman BRABEC, velitel čety

O třídním učitelí

Od prvního setkání s naší paní třídní uplynuly již téměř čtyři roky, během nichž nám naše oblíbená matematikářka trpělivě pomáhala překonávat strasti a úskalí náročného studia. Pokud se i přesto někomu nezadařilo, neváhala vynaložit značné úsilí ve prospěch daného studenta.

Zprvu se nám možná zdálo, že paní učitelka působí poněkud odměřeným dojmem. Tyto úvahy se však záhy ukázaly jako liché, protože jsme v naší lvetce našli velmi milou a přívětivou osobu. Její nadnesený humor vždy promísl různé rovnice, derivace a složité vzorečky, a tím lvet navodila ve třídě krásný pocit sounáležitosti a pohody.

Paní učitelka je jinak v učivu přísná a to, co je potřeba probrat, to se také probere. Vše nám však vždy pečlivě vysvětlila a měla nevídanou trpělivost s některými z nás, kteří v matematice možná trochu plavali. Přesto si myslím, že jsme velmi dobře připraveni třeba na další studium na vysokých školách a ti, co maturují z matematiky, mohou žít s klidem na srdci a sebejistotou u nadcházejících zkoušek.

Všichni budeme rádi vzpomínat na veselé zážitky ať už ze školy či z četných divadelních představení.

Zábavu paní učitelka nezkazila ani na našem stužkovacím večírku, a stala se tak ozdobou večera a vyhledávanou společnicí k rozhovoru. I v tomto smyslu se již všichni těšíme na maturitní ples, kdy se toto bude jistě opakovat. Jistě můžu zmínit, že nám s realizací zmíněného plesu velmi pomáhá.

Co říct na závěr? Snad jen, že upřímně děkujeme paní učitelce za skvělý pedagogický a vždy spravedlivý přístup ke všem. A rádi se k vám budeme vracet na návštěvu.

O velitelí čety

Pan nadporučík Brabec vystřídal našeho prvního velitele npor. Čejku v pololetí 1. ročníku. Bývalý velitel byl u nás oblíbený a jeho nástupce na to velmi dobře navázal. Svým lidským a přátelským vystupováním naši četu i ročníku často pomohl přečkat i pernější chvíle našeho života na rotě.

Roman je veselý člověk se smyslem pro humor, nezkazí žádnou legraci. Kromě jeho přívětivého Já je však také vojákem. A to se nejvíce projeví v jeho pevných požadavcích. Důraz umí klást především na pořádek na pokojích. Proslulým se mezi žáky stalo oblíbené vynášení odpadkových košů. ☺

Zavzpomínat můžeme na jeho časté návštěvy u nás na pokojích, kdy jsme si mohli popovídat o všem možném. Také jistě nezapomeneme na krásné vzpomínky ze stáže u chemického pluku v Liberci či závěrečného vyvedení ve Vyškově. A že umí rozproudit zábavu i v poněkud neformálním stylu, dokázal na našem stužkovacím večírku. Bez nadsázky můžeme prohlásit, že nám svým osobitým stylem přirostl k srdci a máme ho rádi.

Závěrem můžeme už jen poděkovat za péči věnovanou nám během našeho studia a popřát mu úspěšné pokračování kariéry. Ať je jeho další četa ještě lepší než ta naše. Díky moc, Brábo!

Maturitní tablo

TAREŠ MICHAL

KOTNOUROVÁ ELIŠKA

TRÁVNÍK ZDENĚK

BLAŽEK JIŘÍ

MIKULE PAVEL

VOTAVA MAREK

PÁTKOVÁ NIKOLA

ŠUMPÍK JAKUB

SUCHÁNKOVÁ NIKOL

SOCHOR TOMÁŠ

VOJTĚCHOVSKÝ TADEÁŠ

TOMÁŠEK VOJTĚCH

BABÁČEK DANIEL

TOUŠKOVÁ MONIKA

VOLF PETR

MIKEŠ MARTIN

BILINA MICHAL

POSPÍŠIL LUKÁŠ

KUBÁNEK JAROSLAV

npor. Bc. BRABEC ROMAN

RNDr. WILNEROVÁ IVETA

Úspěchy žáků

Babáček Daniel	⇒ STANAG 6001 – 2. stupeň z AJ
Bilina Michal	⇒ STANAG 6001 – 2. stupeň z AJ ↳ absolvent modrého pásu musado MSC
Blažek Jiří	⇒ STANAG 6001 – 2. stupeň z AJ
Kotnourová Eliška	⇒ reprezentace školy v atletice
Kubánek Jaroslav	⇒ instruktor 1. ročníku ↳ čestné uznání v soutěži Slavkovské memento
Mikeš Martin	⇒ STANAG 6001 – 2. stupeň z AJ ↳ instruktor 1. ročníku
Mikule Pavel	⇒ STANAG 6001 – 2. stupeň z AJ ↳ čestné uznání v soutěži Slavkovské memento
Pátková Nikola	⇒ instruktor 1. ročníku ↳ reprezentace školy ve volejbale ↳ reprezentace školy v silovém čtyřboji
Pospíšil Lukáš	⇒ reprezentace školy ve volejbale ↳ reprezentace školy v atletice
Sochor Tomáš	⇒ zlatý odznak školy ↳ STANAG 6001 – 2. stupeň z AJ ↳ reprezentace školy ve volejbale
Suchánková Nikol	⇒ STANAG 6001 – 2. stupeň z AJ ↳ reprezentace školy v přespolním běhu
Šumpík Jakub	⇒ stříbrný odznak školy ↳ reprezentace školy ve volejbale ↳ reprezentace školy ve florbale

- Tareš Michal** ⇨ absolvent modrého pásku musado MSC
- Tomášek Vojtěch** ⇨ reprezentace školy v atletice
⇨ reprezentace školy v plavání
⇨ reprezentace školy ve volejbale
- Toušková Monika** ⇨ STANAG 6001 – 2. stupeň z AJ
⇨ reprezentace školy ve volejbale
- Trávník Zdeněk** ⇨ účast na pochodech
- Vojtěchovský Tadeáš** ⇨ STANAG 6001 – 2. stupeň z AJ
⇨ reprezentace školy ve volejbale
- Volf Petr** ⇨ účast na pochodech – 70 km Chrudim
- Votava Marek** ⇨ účast na pochodech – 70 km Chrudim
⇨ reprezentace školy v basketbalu

Fotostřípky ze života čety

Četa E4A

Slovo třídního učitele

Třída, do níž jsem vždycky učit chodila ráda. Ne všichni byli sice učení nakloněni, ale pozitivní atmosféra, která zde panovala, mi nejednou dokázala zvednout náladu.

Moje éčko – různorodá směsice osobností s rozmanitými zájmy, ale také starostmi. Občas pro ně nebylo lehké jeden s druhým vyjít, ale nakonec vždycky našli společnou řeč. To, že to spolu dotáhli až do středoškolského finále, svědčí o jejich vnitřní síle a pevné vůli. Přes veškeré problémy a občasná příkoří, která se jim v prostředí školy děla, nakonec dokázali zatnout zuby a vytrvat, což se cení. Věřím, že vše, co v Moravské Třebové zažili, bude přínosem do budoucna a že na časy v tomto městě strávené budou rádi vzpomínat.

Já stoprocentně vím, že ráda vzpomínat budu – na společné výlety, na diskuze týkající se role ženy ve společnosti, nekonečné řešení lanškrounské otázky, na báječný stužkovací večírek, na spolehlivost a zodpovědnost, se kterou k některým úkolům přistupovali... Koneckonců, byla to moje první četa! Jsem ráda, že jí byli právě oni.

A tak vám, moji milí éčkaři, slovy Jacquese Brely přeji nekonečné sny, šílenou touhu některé z nich uskutečnit, přeji vám, abyste milovali, co je třeba milovat, a zapomněli na to, nač je třeba zapomenout. Přeji vám, abyste neztroskotali, odolali lhostejnosti... Přeji vám především, abyste byli sami sebou.

Vaše Klára ☺

Mgr. Klára MOTLOVÁ, třídní učitelka

Slovo velitele čety

Měl jsem možnost vést tuto četu od „plenek“ až k maturitní zkoušce. Při nastoupení těchto zatím chlapců jsem si dal „malý“ úkol – tato četa bude nejlepší.

Po prvních 21 dnech, kdy zvýšení hlasu bylo na denním pořádku, se četa E1A naučila pochodovat. První krůček byl splněn. Po slavnostním slibu (který ne všichni striktně dodržovali) nastalo období, kdy skončilo hraní si na vojáky a začala tvrdá dřina v podobě studia střední školy. V průběhu prvního ročníku nás opustilo pár jedinců, kteří tuto dřinu nezvládli. Ale i díky tomu se do finálního ročníku dostalo pouze tvrdé jádro, které jen tak něco nepřekvapí. Za ty čtyři roky jsme si často hráli na kočku a myš. A musím přiznat, že občas jsem se cítil v roli myšky, která je chytána smečkou divokých koček.

Nezapomenutelné byly i požární nácviky zvládnuté za rekordní časy. Nakonec jsme vše zvládli a postupem času jsme si na sebe zvykli. Je pravdou, že společných zaměstnání nebylo příliš (jako u bojového útvaru), avšak pořádané výlety do Králík, na Pastviny, motokáry, procházka na Kvíčalu (kytara, oheň, špekáčky nebo paintball v Olomouci) nám pomohly se poznat i z jiné stránky (umění číst v mapě a radost, když velitel čety zná bezpečně cestu).

Absolvované stáže v Náměšti nad Oslavou, Čáslavi a Strakonicih poodkryly fungování vojenského útvaru v mírových podmínkách. Četa E4A nebyla při studijních výsledcích v popředí, ale jako tým fungovali velice dobře. Heslo, které jsem jim říkal celé čtyři roky, splnili na jedničku. JAKÝ VELITEL – TAKOVÁ ČETA.

Doufám, že můj přístup a osobní příklad Vám něco dal, a přeji Vám mnoho úspěchů v civilním i vojenském životě.

npor. Bc. Vojtěch BYRTUS, velitel čety

O třídních učitelích

npor. Ing. Vadim Starý

Pana nadporučíka jsme bohužel nemohli více poznat. Měli jsme ho jako třídního učitele pouze jeden rok, než nás opustil a odešel na Univerzitu obrany. Na svůj první rok vzpomínáme pouze matně, ovšem v jedné věci jsme zajedno – elektrotechnika, jejíž část nás v prvním ročníku vyučoval, byla peklo. Dříve jsme některé věci vůbec nechápali, i když se nám je pan nadporučík snažil pečlivě vysvětlovat. Vše chtělo čas a trpělivost, a tu s námi pan nadporučík opravdu měl. Za to mu patří velký obdiv a dík.

Když jsme se s ním před nedávnem sešli na stužkovacím večírku, mohli jsme s odstupem času prokázat, že jeho slova: „Ono se vám to později v hlavě všechno spojí a budete to chápat!“ jsou více než pravdivá.

Děkujeme mu a doufáme, že někteří z nás se s ním na univerzitě potkají.

Mgr. Klára Motlová

První setkání nastalo v prvním ročníku na hodině českého jazyka, v tu chvíli jsme byli pořád ti vystrašení prváčci a snažili se hltat všechny informace, protože už od prvního ročníku nás připravovala k maturitě, jenže v tu chvíli jsme to tak nevnímali. Až na třídním výletě na konci prvního ročníku jsme se seznámili blíže. Od té doby se paní učitelce v kolektivu neřeklo jinak než Klárka. Když si nyní uvědomíme, že nás naše paní třídní učitelka dostala „na povel“ v druhém ročníku už jako partu drzých, divokých a vykutálených kluků, tak musíme připustit, že měla a má velkou odvahu.

Za její snahu nám něco předat, pomoci nám, jí patří velký dík a obdiv, že to s námi vydržela i přes mnoho strastí, které nás studiem provázely. S Klárkou máme mnoho skvělých vzpomínek a měli jsme velké štěstí, že jsme to byli zrovna my, kdo ji dostal za třídní učitelku. Víte, jak se o člověku občas říká, že je jako růže mezi trnami? O naší Klárce to platí dvojnásobně.

Chtěli bychom jí tedy poděkovat za vše, s čím nám pomohla a co nás naučila, protože lepší třídní učitelku si nikdo nikdy nemůže představit. Díky!

O velitelí čety

Náš pan nadporučík nás provázel celými čtyřmi roky, které jsme zde na škole strávili. Jako každý začátek byl i ten náš velmi těžký.

Při prvních nástupech jsme byli vystrašení a nevěděli, co od nové školy čekat. To se ovšem moc nezměnilo a stále nás něco nového překvapuje. Pan nadporučík je naštěstí spravedlivý, takže jsme vždy všichni dostali stejnou měrou. Při mnoha nespravedlnostech se nás patřičně zastával, a tak jsme si k němu našli společnou cestu. Teď s odstupem času musíme uznat, že nám pomohl i s věcmi, jako jsou práva vojáků, když se nám snažil vysvětlit, jak to funguje v armádě, abychom neměli mylné představy a setkali se s realitou.

Společně s námi se zúčastnil mnoha školních i mimoškolních akcí. Mohli bychom zmínit stáž ve Strakonících, v Náměšti nad Oslavou nebo například i volnočasové aktivity jako motokáry nebo squash. A nebo pochody, první Králíky a další. Nikdy nezapomeneme na jeho klasické: „Pánové...“, „Tajtrlíci“, nebo „Tak, panáčku“. A i když s ním nikdy nebyli úplně všichni za dobře, chtěli bychom mu tímto poděkovat za již uplynulé

čtyři roky a za to, jak se o nás, i když to mnohdy nebylo nejjednodušší, staral.

Maturitní tablo

TUREK MARTIN

HYNEK MATĚJ

ADAMEC MARTIN

VYLETA MAREK

NEJEDLÝ FRANTIŠEK

ZMĚLÍK ALEŠ

HRADIL JAN

SMAŽIL MICHAL

JOUKL ONDŘEJ

VÍTEK JIŘÍ

JANEČEK JAKUB

RUSZ JAKUB

TONYKA MIROSLAV

MACH ONDŘEJ

SÍVEK MIROSLAV

LORENC DANIEL

TREJTNAR JAN

npor. Bc. BYRTUS VOJTĚCH

Mgr. MOTLOVÁ KLÁRA

Úspěchy žáků

Adamec Martin	⇒ STANAG 6001 – 2. stupeň z AJ
Hradil Jan	⇒ STANAG 6001 – 2. stupeň z AJ ↳ instruktor 1. ročníku ↳ účastník EuropaSecura
Hynek Matěj	⇒ STANAG 6001 – 2. stupeň z AJ ↳ instruktor 1. ročníku ↳ účastník EuropaSecura
Janeček Jakub	⇒ STANAG 6001 – 2. stupeň z AJ ↳ reprezentace školy ve volejbale
Joukl Ondřej	⇒ STANAG 6001 – 2. stupeň z AJ
Mach Ondřej	⇒ instruktor 1. ročníku
Nejedlý František	⇒ STANAG 6001 – 2. stupeň z AJ
Turek Martin	⇒ STANAG 6001 – 2. stupeň z AJ
Tonyka Miroslav	⇒ STANAG 6001 – 2. stupeň z AJ ↳ instruktor 1. ročníku ↳ instruktor pro 4. armádní klub musado MCS ↳ absolvent modrého pásu musado MSC ↳ speciální tělesná příprava – boj zblízka 1. stupeň
Rusz Jakub	⇒ STANAG 6001 – 2. stupeň z AJ
Vítek Jiří	⇒ reprezentace školy ve Francii, Černé Hoře, Ukrajině
Trejtner Jan	⇒ STANAG 6001 – 2. stupeň z AJ ↳ účastník EuropaSecura ↳ absolvent žlutého pásu musado MSC ↳ speciální tělesná příprava – boj zblízka 1. stupeň

Smažil Michal

⇒ instruktor 1. ročníku

Sívek Miroslav

⇒ reprezentace školy v basketbalu

Změlík Aleš

⇒ STANAG 6001 – 2. stupeň z AJ

⇒ mistr ČR v halové lukostřelbě 2017

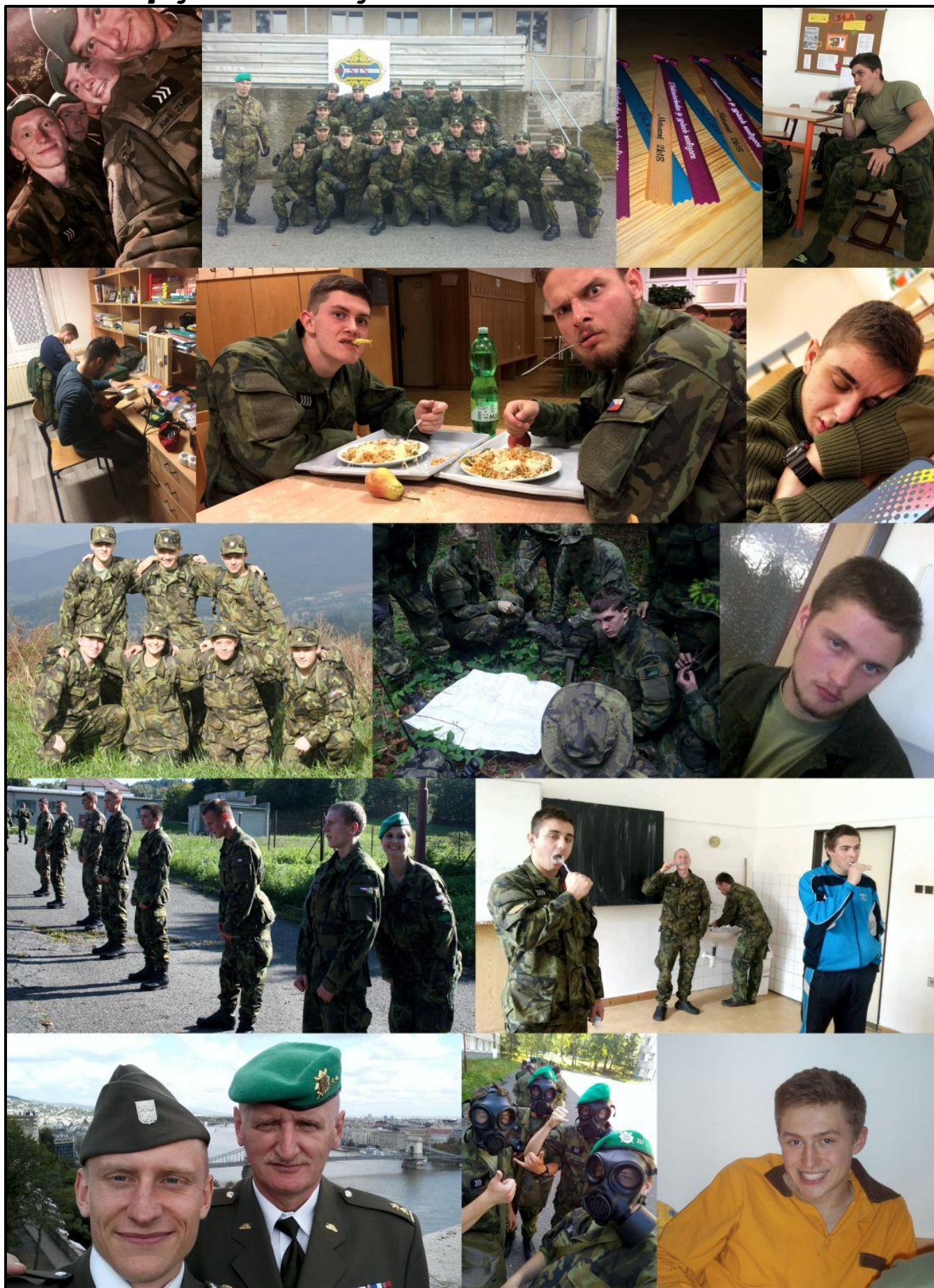
⇒ reprezentant ČR v lukostřelbě na mistrovství světa

⇒ člen klubu Dukla Praha

⇒ AirForceTactics course

Fotostřípky ze života čety

Četa T3A

Četa T3A – třídní učitel Ing. Otto VAIS

BARTOŠ JIŘÍ
DUDEK JAROSLAV
KŘÍŽEK IGOR

NAVRÁTIL JIŘÍ
RICHTER PAVEL
ŠÍCHO DANIEL

ŠOBEK PETR

Slovo třídního učitele

V roce 2015 jsem byl pověřen vedením školy funkcí třídního učitele, abych se staral o nově nastupující studenty dálkového studia. Pedagogická práce s dospělými pro mne nebyla nic nového, přesto jsem byl v očekávání, jací budou, jaké předpoklady mají, jak budou zvládat nelehké studium.

Když jsem přišel na první „třídnickou“ hodinu, pozorně jsem zrakem prozkoumal nové adepty studia, položil hodně záludných otázek a doporučení a po hodině jsem odcházel s přesvědčením, že to půjde. Největším problémem bude naučit se učit se!!!

Studenty jsem důrazně upozornil na to, že ti, kteří nemají shůry dáno a systematicky nepracují, nevyužívají skvělé podmínky, které jim AČR pro studium vytváří, nemají šanci při studiu uspět. Na moje slova nakonec došlo. Během prvního ročníku skutečně ne všichni byli úspěšní. Většina studentů, vojáků z povolání, od prvních hodin pracovala s vysokým nasazením. Snažil jsem se je morálně podporovat, zejména když někdy ztráceli půdu pod nohama a měli chuť přestat studovat.

Ve třídě jsem po celou dobu vyučoval maturitní předměty oboru Podnikání.

Viděl jsem, že někdy měli velké problémy zejména se zvládnutím základních pojmů a s abstraktním myšlením, ale nakonec v průběhu studia dokazovali, že by to směrem k vysněné maturitě mohlo dopadnout dobře. Velice oceňuji na této „partě“ snahu vzájemně si pomáhat, společně řešili úkoly, samostatné práce z účetnictví, které jim dávalo hodně zabrat. Daňová problematika byla pro většinu z nich taky poněkud silnějším tabákem.

Ve třetím, závěrečném maturitním ročníku je ve třídě pouze 11 studentů, protože osm odjelo na zahraniční misi. Ti budou pokračovat v příštím roce. U současných 11 „bojovníků“ oceňuji, že se naučili se učit, zvládat nelehké dálkové studium v kombinaci se zodpovědnou činností u svých útvarů. Zejména kvůli cvičením a pobytům v terénu mnohdy neměli čas si ani udělat domácí úkoly. A k tomu ještě navíc museli a musí zvládat rodinné a rodičovské povinnosti. Klobouk dolů, pánové. Navíc oceňuji ctížádostivost a touhu po vzdělávání. Ta je mnohdy silnější než u studentů denního studia!

Jsem rád, že jsem mohl u této party „odrostlejších“ studentů asistovat, že jsem mohl s nimi prožívat jejich radosti i strasti, a pevně věřím, že nepodcení přípravu na maturitní zkoušku. Že se většina dostane do cílového prostoru celého studia bez nehody. Pokud se u někoho ve finiši objeví nějaká indispozice, není to žádná tragédie, určitě to vyjde v další etapě.

Přeji všem „chlapům“ úspěšné zakončení studia a využití nabytých znalostí, dovedností a návyků ve svém každodenním životě.

Ing. Otto VAIS, třídní učitel

Četa T3B

Četa T3B – třídní učitelka Carmen Gabriela BÁRTOVÁ

BOCK RADIM
ČIGÁNEK MAREK
ČERNÝ MICHAL
ELICER ALEŠ
HANÁK PETR
HLAVÁČ JAKUB
HORÁK ANTONÍN

HRDINA KAREL
CHYTRÝ LIBOR
JANEČEK LUDVÍK
KANIS PATRIK
KUCHAŘÍK ROMAN
MEDEK JAKUB
MLČOCH MARTIN

PÓDA IVAN
PRAJZA MIROSLAV
STANÍK FRANTIŠEK
ŠIMON VÍTĚZSLAV
ŠPAČEK ROBERT
VYKYDAL PETR

Slovo třídního učitele

Back in the year 2015, when I was told that I would be the class teacher to a Distance class, I honestly thought it was a very bad idea. Because of my handicap with the Czech language, everything which is simple for others can be complicated for me. In fact, it seem to me it was unfair on them, and they were quite unlucky for having got me. However, I was not given a choice. Then, I reflected that, if I am treated as any other teacher and I am entitled to all what the rest of us, I also had to accept as much responsibility. Undoubtedly, it was time I tried to fulfil my duties.

As soon as I saw my T1B for the first time, I somehow felt a relief, because they all seemed to be responsible adults and people I could communicate with. Luckily, my first impression was accurate. Month after month, we always managed to overcome any issues, to stay in touch, and they never caused me any worries or problems. On the contrary, were always understanding, non-conflictive, problem solvers and reliable. By the end of their third school year, I can say without hesitation that, I was very lucky to be assigned this bunch of students. All of them deserve my admiration and respect for having gone through their studies while performing their demanding full time jobs at the same time and caring for their families. Many of these men are beyond the old fashioned concept of father- just provider. As a class teacher, I heard of times when some of them had to stay at home to look after an ill child, which gives me an idea of how these are not just successful students and professional soldiers serving their country but also caring fathers and supportive partners.

This words wouldn't be complete if we do not acknowledge the other side of the coin, and it is the important role of the students' families in their path to success. No one needs much explanation to figure out, that without the support and understanding from their families, they could not get to where they are today. Were thirty weeks altogether leaving home, not on a typical deployment but to pursue a dream, a goal, to improve their qualifications and serve better to their countries. For all of that, their families deserve to celebrate this triumph with them.

I never taught all of them, and with some of them I hardly got to talk at all, but the true is, those I had the pleasure to teach are smart, well behaved and cooperative men. I want to thank my class T3B 2018 for these three years of hard work, for all their friendly smiles, their respect and their kindness to me. And to each of them, I wish great success in their lives.

Good morning, dear class. May you pass all your State exams, and may your achievement bring you joy, pride and prosperity.

Your class teacher.

Carmen Gabriela BÁRTOVÁ, třídní učitelka

SEZNAMY TŘÍD

1. ročník

Četa C1A – třídní učitelka PaedDr. Jana JAKUBCOVÁ velitel čety npor. Ing. Michal ŠMERÁK

DOMESOVÁ TEREZA
HAVLÍKOVÁ KAROLÍNA
JÄCKELOVÁ VIKTORIE
JANÍK MATYÁŠ
JIRÁSKO SEBASTIAN
JUHÁŠ TADEÁŠ
KALVODA LIBOR
KAPRÁL JAN
KOLLERTOVÁ NELA

KURÉKOVÁ SARAH
KUROWSKI LUDVÍK
LEVÍNSKÝ JOSEF
NEUMEISTER ADAM
NOVÁKOVÁ ANDREA
ONDRUCH BOŘEK
PAVLÍČKOVÁ MARKÉTA
POMM DAVID
ROZEHNAL LUKÁŠ

ŘEZÁKOVÁ ADRIANA
SILLY MAREK
TICHÝ PETR
TUREK MATOUŠ
UJFALUŠI MICHAL
VALENTA TOMÁŠ
ZITA JIŘÍ NICOLAS
ŽÁČEK MICHAEL

Četa C1B – třídní učitel Ing. Daniel TOMČALA velitel čety npor. Bc. Marek POSPÍŠIL

BARTOŠ MARTIN
BEDNÁŘOVÁ KAROLÍNA
BÖHM PETR
DUŠEK JOSEF
FLÍČEK MICHAL
FRIDRICHOVÁ ŠÁRKA
GRACOVÁ LEONTÝNA
HAMPLOVÁ JANA

HEILIG JAN
HRDLÍČKA ONDŘEJ
HRDLÍČKOVÁ ELIŠKA
KALA MARIÁN
KAŠPAROVSKÝ ADAM
KOCUREK MICHAL
KOLEČKÁŘ JONÁŠ
KŘIVOHLÁVEK KRISTIAN

MARETHOVÁ MARIE
MUSIL MARTIN
PALÍČKA ADAM
PATZÁK MARTIN
PINKAVA JAN
PLCH KRYŠTOF
POSTULKOVÁ ANNA
ŠÍPEK SEBASTIÁN JAROSLAV

Četa C1C – třídní učitel kpt. Ing. Petr HENDRYCH velitel čety npor. Mgr. Bc. Petr VANDUCH

ASTR VOJTĚCH
BACHURA BARTOLOMĚJ
FEIT JAKUB
FIALOVÁ IVETA
GAVANDOVÁ VENDULA
HORÁČEK JAKUB
KYSALA MAREK
LIPECKÝ DAVID

LOUBAL JAKUB
MANDL PETR
MĚSÍČEK JAN
MRLINOVÁ KAROLÍNA
PECH PETR
PECHAN JAKUB
PILÁT RADEK
PONČA VÁCLAV

RŮŽIČKA KAREL
SANÉTRNÍK JAN
SVOBODA DAVID
ŠTĚTINA JAKUB
URBANČÍK TOMÁŠ
VAŇKOVÁ KRISTINA
VÍCHA DAVID
ZÝKA ERIK

Četa E1A – třídní učitelka Mgr. Gabriela OŠKEROVÁ velitel čety npor. Mgr. Bc. Pavel POLÁŠEK

BEDNÁŘ JAN
BEK DANIEL
BURIAN VLASTIMIL
CITTA VIKTOR
DOSTÁL ROBERT
FIŠEROVÁ MONIKA
HÉGR MATYÁŠ
HORÁK FILIP
HOUSER ZDENĚK
JARÝ DAVID

JAŠKA VÍT
KANTA JOSEF
KLÍMA PETR
KOVÁŘ ONDŘEJ
KUBINEC KAREL
KŮTEK KAREL
MAŠEK DANIEL
MÍČEK JONÁŠ KRYŠTOF
PAPEŽÍK MATĚJ
PÍŠTĚK TOMÁŠ

PRŮŠA JAN
ROSENDORFSKÝ DOMINIK
SEMERÁD MATĚJ
SKOPAL RADIM
VANIŠ DAVID
VÁVRA JAN
VRÁNA KRYŠTOF
NOVOTNÝ ŠTĚPÁN

2. ročník

Četa C2A – třídní učitelka RNDr. Zuzana MACHÁČKOVÁ velitel čety npor. Bc. René HARTIG

AMBROŽOVÁ ERIKA
ČÍŽEK JAN
FÁRA ONDŘEJ
FOLTANOVÁ KLÁRA
HAVLÍK MAXIM
HOŘAVA FRANTIŠEK
KOTRLA JAN
KOZOJED MATĚJ
KREJČÍ TOMÁŠ

LUDVÍK ANDREJ
MOLNÁROVÁ KATEŘINA
MUDROVÁ EMA
MUTLOVÁ KAROLÍNA
PADRNOŠOVÁ ALENA
PANOVSKÝ PAVEL
PYSKATÝ ZBYNĚK
ŠUTKA JOSEF
ŠVOMOVÁ VERONIKA

TUREK DAVID
VEJNAROVÁ ADÉLA
VORÁČOVÁ PETRA
VRANOVÁ VALERIE
ZÁMEČNÍK MATĚJ
ZICHOVÁ ANNA
ŽDÁNSKÁ MARTINA

Četa C2B – třídní učitelka Mgr. Olga JURÁNKOVÁ velitel čety npor. Ing. Radek RUBÍN

BALÁZS DANIEL
BARTOŇOVÁ IVA
BLÁŽEK MARTIN
BUREŠ MARTIN
ČAŇO PETR
DOLEŽALOVÁ ŠTĚPÁNKA
FEJFAR PETR
FRYDOVÁ ELIŠKA
HOLUB MATĚJ

HRDLIČKA ONDŘEJ
CHLÁDKOVÁ KAROLÍNA
JELÍNEK JAROSLAV
JUŘOVÁ ŽANETA
KNĚŽOUR JAKUB
KOHLETOVÁ ELIŠKA
KVARDA MIROSLAV
LUKAVSKÁ KRISTÝNA
MALINOVÁ ANETA

MICHÁLKOVÁ TEREZA
NETUŠIL NICOLE
PAJUREK TOMÁŠ
PASTYŘÍK MICHAL
SEIFERT MIKULÁŠ
SLAVOTÍNEK KRYŠTOF
TOMANOVÁ TEREZA
VÁLKOVÁ MILENA
ZÁVODNÝ JAKUB

Četa C2C – třídní učitelka RNDr. Hana NEČASOVÁ velitel čety npor. Bc. Zbyněk PAVLÍČEK

BALÁŽ VOJTĚCH
BÁR TOMÁŠ
BARÁŠEK MICHAEL
ČERVENÝ MICHAL
DOUPOVEC LUKÁŠ
FADRNÝ VOJTĚCH
FRANĚK TOMÁŠ

HALAVIN JAKUB
HAMPL PETR
HODINA DOMINIK
HUBKA DAVID
KALOUSEK ONDŘEJ
KLÍMEK TOMÁŠ
KOHOUTEK JOSEF

KOVAŘÍK MARIAN
MANDOK TEODOR
PEKKALA JAN
SEMANČÍK RADEK
SKOKAN JAKUB
STRAKOŠ TOMÁŠ
TARAN FRANTIŠEK

Četa E2A – třídní učitel Ing. Bc. Miloslav ŠPLÍCHAL velitel čety npor. Bc. Miroslav KLOS

BABOUČEK MICHAL
BENEŠ LUKÁŠ
BERAN TEODOR
ČECHOVÁ ŠTĚPÁNKA
DOŠPĚL DANIEL
DUŠÍK LUKÁŠ
FATĚNA MARTIN

FOJTÍK RUBEN
GARCÍA CONROY
HYNL MAREK
KLÍMA MATOUŠ
KOLÁŘ PETR
MRÚZ PETR
NOVOTNÁ PAVLA

PITRO DENIS
POSPÍŠIL DOMINIK
SEMRÁD PETR
SLOVÁČEK ONDŘEJ
SMUTNÝ ROBERT
TĚTHAL MARTIN
VOLNÝ ONDŘEJ

3. ročník

Četa C3A – třídní učitelka Elena MAZUROVÁ ZEMÁNKOVÁ
velitel čety kpt. Mgr. Karel BURIAN

BOŽKOVÁ EDITA
ČERNÁ LUDMILA
DIVOKÝ JIŘÍ
DOLEŽALOVÁ ŠÁRKA
HALAMA ONDŘEJ
KOLAŘÍK FILIP

KŮTEK JIŘÍ
LABONKOVÁ ALENA
LEITERMANN RICHARD
LUPTOVSKÝ ŠIMON
MACOUN FRANTIŠEK
NOVOTNÝ MAREK

PAULÓ TOMÁŠ
PURKERTOVÁ NIKOLA
SKOPAL STANISLAV
TICHÝ MAREK
VÁŇOVÁ NATÁLIE
ZIEMBINSKÁ NELA

Četa C3B – třídní učitelka Miroslava HERELOVÁ
velitelka čety npor. Mgr. Martina Sofie HALÍKOVÁ

BÍLKOVÁ ANNA
BUDÍN NIKOLAS
BUREŠOVÁ KRISTÝNA
GANČARČÍK DOMINIK
GOTTWALD MICHAL
HAVLÍČEK ONDŘEJ
HOŘOVSKÁ DANIELA
HRBÁČOVÁ TEREZA

HRUBÝ JAKUB
JEŘÁBKOVÁ SIMONA
KADLEC OVÁ TEREZA
KOPEC ONDŘEJ
KOVANDA MATOUŠ
KROUPOVÁ TEREZA
MÁLEK TOMÁŠ
MARUŠKOVÁ MARTINA

NEKOLNÝ PETR
OBSTOVÁ KATEŘINA
PLAVECZ MARTIN
ROZA DOMINIK
SLUKA STANISLAV
ŠIMONOVÍČ ALEŠ
WOLF FILIP

Četa C3C – třídní učitelka Mgr. Věra PACLÍKOVÁ
velitel čety npor. Bc. František ŠKABRAHA

BAŠTA TOMÁŠ
BERKOVEC DAVID
BROŽEK KAREL
HANZEL JAKUB
HOUSŤ RADEK
CHLÁDEK JAN
JANČÍK JAN
KLÍMA JAKUB

KOSEK DANIEL
KUČERA MAREK
LÍŠKA TOMÁŠ
MÁŠA TOMÁŠ
NEBESKÝ JAN
NOVÁK DAVID
ONDOK JAKUB
PETRŽELA MICHAL

POPELÁŘ DANIEL
RŮŽIČKA PAVEL
SKŘÍŠOVSKÝ JAN
SRB DANIEL
ŠANOVEC ANTONÍN
ZACHRLA JINDŘICH

Četa E3A – třídní učitel kpt. Ing. et Ing. Ondřej KROPÁČEK
velitel čety npor. Bc. Vlastimil OUZKÝ

BUŠÍK MAREK
ČIŽMÁR MICHAEL
FORRÓ ADAM
HLAVATÝ JIŘÍ
HORNÍK VOJTĚCH
JÍROVEC LUKÁŠ
KALÁB JAN
KRUK DAVID

KŘIVKA ŠTĚPÁN
KUBALA DENIS
KUBÁT TOMÁŠ
KUPKOVÁ ALEXANDRA
KYTLICA MARTIN
MARCIN ŠIMON
MARTIKÁN JAN
MAŠÍČEK MICHAL

METYŠ BOHDAN
MIČIAN MATĚJ
ŠOLC PETR
ŠTĚPÁNEK MICHAEL
ŠTĚPANÍKOVÁ ANETA
TRNKA ŠIMON
VEJDĚLEK PAVEL

4. ročník

Četa C4A – třídní učitel Mgr. Radek KONEČNÝ **velitel čety kpt. Ing. Pavel RAJJ**

BAREŠ ANTONÍN
BENEŠ SVATOPLUK
CÍSAŘ PAVEL
DOUCHA VOJTĚCH
DUFEK MILAN
JONAITIS VALENTÝNA

JUREK MIROSLAV
KOPECKÁ SABRINA
KOTVASOVÁ JANA
KOVÁŘ JAKUB
MACKO LUKÁŠ
NOVÁK MILOŠ

PRACHAŘ DOMINIK
RUSÍČ JURAJ
SIŇÁR LUKÁŠ
SLAVÍKOVÁ NIKOLA

Četa C4B – třídní učitel Ing. Igor FABIAN **velitel čety npor. Bc. Richard PASÍRBEK**

ČÁP DALIBOR
FRŮMEL DAVID
HAVLÍČKOVÁ TEREZA
HETCL ROMAN
CHOVANEČEK ADAM
JANČÍKOVÁ ANNA
JUST PAVEL
KOMÁREK LADISLAV
KOSAŘ TOMÁŠ

KYBEKOVÁ DANIELA
MLÝNEK JAKUB
MOTKA JAN
NEKVINDA VÁCLAV
NĚMEČEK KAREL
NOSEK FILIP
ONDRUCH ROSTISLAV
OROSZOVÁ NIKOLA
PELCOVÁ IVANA

POLÁŠEK LUKÁŠ
PROKOPIČ PETR
PŘIKRYL TOMÁŠ
SEMERÁD PAVEL
SLOSARČIKOVÁ PATRICIE
ŠINDELÁŘ FILIP
ŠULC STANISLAV
VĚŽNÍKOVÁ NATÁLIE

Četa C4C – třídní učitelka RNDr. Iveta WILNEROVÁ **velitel čety npor. Bc. Roman BRABEC**

BABÁČEK DANIEL
BILINA MICHAL
BLÁŽEK JIŘÍ
KOTNOUROVÁ ELIŠKA
KUBÁNEK JAROSLAV
MIKEŠ MARTIN
MIKULE PAVEL

PÁTKOVÁ NIKOLA
POSPÍŠIL LUKÁŠ
SOCHOR TOMÁŠ
SUCHÁNKOVÁ NIKOL
ŠUMPÍK JAKUB
TAREŠ MICHAL
TOMÁŠEK VOJTĚCH

TOUŠKOVÁ MONIKA
TRÁVNÍK ZDENĚK
VOJTĚCHOVSKÝ TADEÁŠ
VOLF PETR
VOTAVA MAREK

Četa E4A – třídní učitelka Mgr. Klára MOTLOVÁ **velitel čety npor. Bc. Vojtěch BYRTUS**

ADAMEC MARTIN
HRADIL JAN
HYNEK MATĚJ
JANEČEK JAKUB
JOUKL ONDŘEJ
LORENC DANIEL

MACH ONDŘEJ
NEJEDLÝ FRANTIŠEK
RUSZ JAKUB
SÍVEK MIROSLAV
SMAŽIL MICHAL
TONYKA MIROSLAV

TREJTNAR JAN
TUREK MARTIN
VÍTEK JIŘÍ
VYLETA MAREK
ZMĚLÍK ALEŠ

